သူနာပြုဆရာမလေးများ၏အတွင်းရေး

အပိုင်း(၂)

စူဇီ အတော်အပေးကောင်းသည်။ စူဇီ၏ အခံကောင်းမှုကြောင့် ဒေါက်တာ မင်းဒင်လည်း သုတ်လွှက်ချင်လာပြီ။ ဒါပေမယ့် ကောင်မလေးမပြီးသေးသဖြင့် အသာအောင့်၍ သုတ်ကိုထိန်းရင်း ဆက်ဆောင့်နေသည်။

ရေအိမ်အတွင်းမှ နန်းမူသည်လည်း စူဇီအလိုးခံပုံကို သဘောကျရင်း သူမ၏ ဆောက်ဖုတ်ကလေးထဲသို့ လက်နှိုက်ကာ စူဇီလုပ်သလို ကော့လိုက် ကားမြှောက်လိုက် လုပ်နေ တော့သည်။

" အိုး ... လိုးစမ်းပါရှင်... နန်းမူကို နာနာလေး ဖိလိုးပေးစမ်း... "

တစ်ယောက်တည်းပါးစပ်မှလည်း ယောင်ယမ်း၍ အသံမြှင့်မြှင့် အစ်အစ်ကလေး ပြောမိသည်။

နန်းမူလည်းအရမ်းခံချင်နေသည်။ ခံချင်စိတ်တွေတအားဖြစ်နေမိပြီ။ စူဇီခံတာကို သိပ်အားကျနေမိသည်။

နန်းမူတစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရေအိမ်အတွင်းမှာ ဖီလင်တွေ တက်ပြီး မာစတာဗေးရှင်းခေါ် တစ်ကိုယ်ရေ အာသာဆန္ဒ ဖြေဖျောက်နေ၏။ ပါးစပ်မှလည်း တအင်းအင်း ညီးငြူမိ၏။

ဒေါက်တာမင်းဒင် တစ်ယောက်မှာလည်း ဂျပန်မလေးစူဇီကို လိုးရင်းလိုးရင်း ကောင်းသထက် ကောင်းလာကာ ကောင်မလေး၏ မို့ဖောင်းသောနို့အုံဖွေးဖွေးနှစ်လုံးကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဘယ်ညာဆုတ်ကိုင်ပြီး နှုတ်ခမ်းခြင်းကပ်ကာ တပြွတ်ပြွတ်စုတ်ရင်း ဆောင့်ပြီးရင်း ဆောင့်ထည့်နေတော့သည်။

ခဏအကြာ စူဇီသည်လည်း အရသာထူးကိုတွေ့၍ စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းထဲမှ ဒေါက်တာ၏ လချောင်းပွပွကြီးကို ပွစိပွစိဖြင့် ညှစ်ပေးရင်း အရည်များရွှဲဆိုထွက်လာကာ အပြင်သို့ တဖွိုးဖွိုး ပန်းထွက်၍ ကာမအရသာ၏ အထွတ်အထိပ်ပန်းတိုင်သို့ တက်လှမ်း ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။

စူဇီ၏ အကြောအချဉ်များ ဆုတ်ဆိုင်းသွားမတတ် ဖြိုးဖြိုးဖျဉ်းဖျဉ်း ဖြစ်လို့သွားရကာ ခြေချောင်းလက်ချောင်းကလေးများပင် တုတ်ကွေးသွားမတတ် အရသာကို အစွမ်းကုန်ခံစား ရရှိ လိုက်ရပြီး တစ်ချီပြီးသွားလေသည်။

အပေါ်မှ လိုးဆောင့်ထည့်သွင်းနေရသော ဒေါက်တာမင်းဒင်သည်လည်း တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားရပြီး လီးအရင်းမှ တဆစ်ဆစ်ကကျင်တက်လာ၍ တစ်ကိုယ်လုံး အကြောဆွဲသလို ဆန့်ငင်ဆန့်ငင် ဖြစ်သွားကာ စူဇီ၏ဆောက်ပတ်အတွင်းသို့ လီးကြီးကိုအရင်းသို့ထိုးသွင်း၍ ဆီးစပ်ခြင်းထိကပ်ကာ သုတ်ရည်များကို တဗြစ်ဗြစ် ပန်းထွက်ထည့်လိုက်မိတော့သည်။

နှစ်ဦးစလုံး အပြီးခြင်းဆုံသွားသဖြင့် ဒေါက်တာမင်းဒင်သည် ဂျပန်မလေး၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်တွင် မှောက်လျက်ထပ်ကာ ဝက်မှိန်းမှိန်းနေတော့သည်။ နှုတ်ခမ်းချင်းအပြန် အလှန် တော့စုတ်နေကြပြီး လီးကြီးကိုမူ စောက်ဖုတ်အတွင်း၌ မချွတ်တမ်းစိမ်ထားလေသည်။

ရေအိမ်အတွင်းမှ နန်းမူသည်လည်း ရင်မောသွားရလောက်အောင် သူတို့နှစ်ယောက် လိုးနေကြပုံကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရင်း လှိုက်၍မောလာ၏။ သူမ၏စောက်ဖုတ်အတွင်းမှ သုတ်ရည်များ တဘွတ်ဘွတ် ရွှဲစိုကာ ထွက်လာသည်။ နန်းမူသည် အလိုးခံချင်စိတ်များ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ စိတ်ကိုမနည်း ထိမ်းချုပ်၍ ရေအိမ်အတွင်းမှ ထွက်လာ ခဲ့လေသည်။

"စူဇီ ... " " ရှင်ဒေါက်တာ ... " " ကောင်းလားဟင် "

" အို... ဒေါက်တာကလဲကွယ် "

အတော်ကြာသူတို့နှစ်ယောက် လီးနှင့်ဆောက်ပတ် ထပ်လျက်သား မချွတ်ပဲတန်းလန်း ကြီးဖိမ်ယူ မှိန်းနေကြရာမှ ဒေါက်တာမင်းဒင်က စူဇီ၏ပါးပြင်ကလေးကိုရှုတ်ကနဲနမ်း၍ သူမ ကိုယ်ပေါ်မှ လိမ့်ဆင်းလိုက်သည်။ လီးကြီးမှာလည်း ဖွတ်ဟုမြည်ကာ စူဇီ၏စောက်ဖုတ် အတွင်းမှ ကျွတ်ထွက်သွားတော့သည်။

စူဇီသည် ကုတင်ပေါ်တွင် ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်နေပြီး ဒေါက်တာမင်းဒင်လိုးပြီးသော အရည်များ ချွဲကျိုပေကျံနေသော ပျော့ခွေခွေလီးကြီးကို လက်ချောင်းလေးများဖြင့် အသာအယာ ဆုပ်ကိုင်ရင်း...

" ယူ့...လီးကြီးက ... ပျော့ခွေနေတော့လဲ... အကြီးကြီးပဲနော် "

ဒေါက်တာမင်းဒင်သည် ဂျပန်ပျိုဖြူချောအလှကို အားရအောင် လိုးလိုက်ရသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် ကျေနပ်ပီတိဖြစ်လျက် အထူးဖိမ်တွေ့သွားခဲ့သည်။

" စူဇီယောကျ်ားလောက် မကြီးသေးပါဘူးစူဇီရယ် "

" သူ့ဟာကြီးကကြီးလွန်းလို့ စူဇီနာတာပဲသိတယ်.. မခံနိုင်ပါဘူး... အသက်ဘယ်က ထွက်ရမှန်းတောင်မသိဘူး "
" ကျွန်တော့လီးကရော အနေတော်ဘဲလား စူဇီ... ဟင် "
စူဇီက ဒေါက်တာမင်းဒင်၏ ပါးပြင်တဖက် အနမ်းပွင့်လေးဆက်သလိုက်သည်။
" စူဇီတော့ယူ့ကိုအရမ်းချစ်သွားပြီကွယ် "
" ဒါနဲ့ စူဇီတို့ဘယ်တော့ ပြန်မှာလည်းဟင် "
" စူဇီယောကျ်ားဆေးကုပြီးမှပြန်မှာ "
" စူဇီ ကလေးသိပ်လိုချင်တာပဲလား "
" ဟာ.. လိုချင်တာပေါ့ ဒေါက်တာရယ် "
" ဒါနဲ့များ...စူဇီရယ်အခြားကလေးတစ်ယောက်ယောက်မွေးစားလိုက်ရင်ပြီးတာပဲ "
" အဲလိုမဟုတ်ဘူး စူဇီကိုယ်တိုင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ချင်တာ ပြီးတော့... မွေးကာစ ကလေး ငယ်ငယ်လေးကို ပြုစုရတာမျိုးစူဇီ သိပ်သဘောကျတာ.. "
" ဒေါက်တာပဲစမ်းသပ်ပြီး သားအိမ်နဲ့ မွေးလမ်းကြောင်းတွေကောင်းတယ်ဆို "
" ဒါပေမယ့်မျိုးဥပြွန်ကပျက်စီးသွားတော့စူဇီရဲ့ရင်သွေးကို ဘယ်လိုလုပ်ရနိုင်ပါ့မလဲ "
" အို... ဒုက္ခပါပဲ ဒေါက်တာရယ် စူဇီကို မကူညီနိုင်တော့ဘူးလား... ဟင် "
စူဇီ၏ ခံစားချက်ကို ဂရုဏာသက်သွားသော ဒေါက်တာမင်းဒင်က သူမ၏သူမ၏ နဖူးပေါ်မှဆံပင်လေးများကို သပ်တင်ပေးရင်း အနည်းငယ်စဉ်းစားနေ၏။
" အဲ... တစ်ခုတော့ရှိတယ်... စူဇီကိုယ်ဝန်ဆောင်ချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ... ကျနော်တို့ ဆေးပညာနဲ့ လုပ်လို့ရနိုင်လိမ့်မယ် ဒါပေမယ့်... ကလေးကစူဇီရဲ့ရင်သွေးမဟုတ်ဘူး၊ တခြားဆီက ဖြစ်လိမ့်မယ်... "
စူဇီစိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ဒေါက်တာမင်းဒင်၏ ရင်ခွင်တွင် ခေါင်းမှီထားရာမှ မော့လာပြီး...
" ဘယ်လိုလဲဒေါက်တာ တခြားကသန္ဓေသားကို စူဇီရဲ့ဝမ်းထဲမှာလွယ်ပြီး မွေးထား နိုင်မယ်မဟုတ်လားဟင်... "
" ဟုတ်ပါတယ်စူဇီ... အဲဒီလိုမျိုးယူချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကျနော်တို့ဆေးရုံကမီးယပ် ပါရဂူဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာကောင်းဖုံနဲ့ တိုင်ပင်ကြည့်ပါအုံးမယ်... "
" ဒါဖြင့်လုပ်ပါဒေါက်တာ... စူဇီ ဘယ်သူ့ကလေးဖြစ်ဖြစ် ဝမ်းနဲ့လွယ်ပြီးမွေးချင် တာပါပဲ... "
ဒေါက်တာမင်းဒင်က စူဇီ့ကိုယ်လုံးကလေးကို ဖက်တွယ်ရာမှ ခွာလိုက်ရင်း...
" အဲ... တစ်ခုတော့စဉ်းစားစရာပဲ... စူဇီမွေးဖို့ ဘယ်အမျိုးသမီးက သူ့ရဲ့ရင်သွေး ရတနာလေးကို ပေးမလဲဆိုတာ... "
" အို... ဖြစ်နိုင်ရင်လုပ်သာလုပ်ပါဒေါက်တာ၊ စူဇီငွေကုန်ချင်ကုန်ပါစေ ကလေး ချောချောလှလှလေး ရရင်တော်ပါပြီ... "
ဒေါက်တာမင်းဒင်က လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားလိုက်သည်။ ဘယ်အမျိုးသမီးဆီက မျိုးဥကို ရနိုင်မလဲ မျိုးဥပေးနိုင်မဲ့အမျိုးသမီးက ချောချောလှလှ ဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးဖြိုး ဖြစ်အုံးမှ၊ သန္ဓေသားကလည်း ချောလှနိုင်လိမ့်မည်၊ အဖိုသန္ဓေပိုးကိုရော ဘယ်သူ့ဆီက ရနိုင်မည်နည်း၊ အဲ... ဟုတ်ပြီ စူဇီ့ယောကျ်ားကိုယ်တိုင် အောင်မြင်စွာ ခွဲစိတ်ကုသပြီးလို့ အဖိုပိုးကို ရရှိနိုင်မည် ပဲ၊ အင်း... အဲဒါကိုစမ်းသပ် ကြည့်ရမည်။
" ဒီမယ်စူဇီ အခုဝမ်းသာစရာကောင်းတာက စူဇီအမျိုးသားက ဆေးကုပြီးပြီပဲ စူဇီ လွယ်ရမယ့်ခလေးက စူဇီ့ကလေးမဟုတ်ပေမယ့် စူဇီ့ယောကျ်ားရဲ့ ရင်သွေးစစ်တော့ ဖြစ်လာ လိမ့်မယ် "
" ဟာ... ဒါဆိုရင် အတိုင်းထက်အလွန်ပေါ့ ဒေါက်တာရယ် ဒစ်ရဲ့ ရင်သွေးဆိုတော့ စူဇီ

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရကျိုးပိုနပ်တာပေ့ါ ”
စုဇီ၏မျက်နှာတွင် ပျော်ရွှင်မှုရောင်ခြည်များ ယှက်သန်းသွား၏။
“ စုဇီ့အနေနဲ့... တခုတော့ခွင့်လွှတ်ရလိမ့်မယ်၊ အဲဒါဘာလဲဆိုတော့ စုဇီ့ယောက်ျား တခြား အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ ကာမစပ်ယှက်ခိုင်းပြီးမှ မျိုးအောင်လာတဲ့ သန္ဓေဥကို ထုတ်ယူပြီး စုဇီ့ သားအိမ်ထဲကို ထည့်ပေးရမှာ... ”
“ ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ဒေါက်တာရယ်... စုဇီကိုယ်တိုင်တောင် တခြားယောက်ျားနဲ့ ဖေါက်ပြန်မိတာပဲ အို... ဘယ်နည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကလေးရရင်ပြီးတာပါပဲဒေါက်တာ ”
စုဇီသည် အားရဝမ်းသာစွာထပြီး ကိုယ်လုံးတီးနှင့်ပင် ကုတင်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ဒေါက်တာမင်းဒင်ကလည်း ထထိုင်ကာ...
“ အမေရိကန်ရောက်သွားမှ ကျွန်တော်တို့ကို မေ့မသွားရဘူးနော်... ”
“ တသက်မမေ့ပါဘူးရှင်ရယ် အထူးသဖြင့် စုဇီ့ရဲ့ ဟော်ဒီဒေါက်တာမင်းဒင်ကိုပေ့ါ။ ”

အေးမိစံတစ်ယောက် တော်တော်နှင့်အိပ်မပျော်နိုင်သေး၊ ခြင်ထောင်ထဲတွင် ဟိုလူး ဒီလိမ့်ဖြင့် ဖြစ်နေရသည်။ တလောက ရေဘုံဘိုင်မှာ အီစမိုင်နှင့် ရင်ဖိုစရာ အဖြစ်အပျက် ကလေးကို သတိရလိုက်သည်။ ဟွန့် မုန်းဖို့ကောင်းလိုက်တာ၊ အလကားနှာဘူးကြီး၊ သူ့ရုပ်နဲ့များ ငါ့ကိုကြိုက်လို့တဲ့... အမဲရိုးရယ် ဟင်းအိုးကိုမှ အားမနာ၊ ငါလိုအချောအလှက သူနဲ့တူရဲ့တန်ရဲ့လား ဘာလားဆိုတာ မစဉ်းစားဘူးထင်ရဲ့၊ ရယ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ၊ တော်သေးတာပေ့ါ... ဆရာမကြီးတို့မသိလိုက်လို့ အကုန်ပြဿနာ မရှုပ်ကုန်တာ... အလုပ် ဆင်းရင် သူ့မျက်နှာကြီးတွေက... အိုမနေတတ် မထိုင်တတ်အောင်ပါပဲလေ... နင်တော်တော် အငန်းသန် သိလား... အီစမိုင်အကြောင်းကို ဖြတ်ကနဲ သွားသတိရသည်။ တကယ်ဆို ဒေါက်တာမင်းဒင်လို လူမျိုးက သူမကိုကြိုက်သည်ဆို တော်သေးရဲ့ အဲဒီလိုသာဆိုရင် သူမငြင်းမိမှာမဟုတ်၊ ရော့ပါ မောင်ရယ်ယူပါပေ့ါ... မောင့်သဘောရှိပါ မောင်ကြိုက်သလို လုပ်ပါလို့ပေ့ါလေ၊ အဟင်းဟင်း ဒါပေမယ့် ဒေါက်တာမင်းဒင်က သူမကို ဂရုစိုက်ပုံမရ၊ အဲဒီတော့ အေးမိစံမချင့်မရဲဖြစ်ရသည်။ သူတမင်သက်သက် ဟန်ဆောင်နေတာ၊ တကယ်ဆိုသူမလို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မျိုးကို သူမလိုးချင်ပဲ ဘယ်နေပါ့မလဲ... နော်...
တောင်စဉ်ရေမရ လျှောက်တွေးနေရင်း ဖြတ်ကနဲမဆီမဆိုင် အီစမိုင်လီးကြီးကို သွားမြင်ရောင်သည်၊ အဲဒီတုန်းက သူ့ဟာကြီးကလေ သူများပေါင်ခြံထဲမှာ... ဟို.. ခိုးလုခိုးလုနဲ့ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ကြီး စိတ်ထင်နဲ့မှန်းကြည့်လိုက်တာ နဲတာကြီးမဟုတ်၊ သူမပိုင်သောလီး အတုကြီးထက်ပင် ကြီးပေလိမ့်မည်။ တခါခါ အေးမိစံကာမဆန္ဒသိပ်ပြီး စိတ်ပါလာသည့် အချိန်တွင် ထိုလီးအတုကြီးဖြင့် အာသာဖြေဖျောက်တတ်ပါသည်။ ဒီလီးအတုကြီးတောင်မှ သူမ၏ စောက်ဖုတ်အတွင်းသို့ အဖျားလောက်ပဲသွင်းလို့ရသည်။ ဆက်ပြီးမသွင်းရဲ နဲနဲ သွင်းလျှင်နဲနဲနာကျင်သွားသဖြင့် ဝင်သလောက်သာ အပေါ်ယံစောက်စိလေးဖြင့် နာနာဖိပွတ်ပြီး ဖီလင်ဖြေဖျောက်ခဲ့ရသည်။
တွေးရင်းတွေးရင်း လီးအတုကြီးကို သွားပြီးသတိရတော့ ခေါင်းအုံးကိုအသာအယာ လက်လျှိုနှိုက်ကာ စမ်းမိသည်။ ဟင်း... လီးအတုကြီးမရှိတော့ပါလား... ဘယ်ရောင်သွား ပါလိမ့်၊ အေးမိစံသည် ခြင်ထောင်ကိုလှစ်ဟ၍ တဘက်ရှိ နန်းမူရှိရာကုတင်သို့လှမ်းကြည့် မိသည်။ ကုတင်ပေါ်တွင် နန်းမူလည်းမရှိ၊ ဟုတ်ပါပြီမမမူတစ်ယောက် လီးအတုကြီးကို တနေရာယူသွားပြီး တခုခုလုပ်နေတာ သေချာပြီ။
အေးမိစံအိပ်ယာမှ အသာထလာပြီး ရေချိုးခန်းရှိရာသို့ ဖြေးညင်းစွာ ကပ်လာသည်။ သူမအထင်တော့မှန်နေသည်။ ရေချိုးခန်းအတွင်းမှ ဂလန့်ချထားပြီး နန်းမူ၏တအင်းအင်းဖြင့် ဖြည်းဖြည်းအစ်အစ်ညီးငြူသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ အထဲမှာမှောင်နေသဖြင့်သာ ချောင်းကြည့် လို့မရ၊ ထို့ကြောင့်မိမိကုတင်ရှိရာသို့ အသာအယာပြန်လာပြီး မသိချင်ယောင်ဆောင်၍လှဲနေ လိုက်သည်။
နန်းမူမှာတော့ ရေချိုးခန်းထဲတွင်လီးအတုကြီးဖြင့် အရမ်းကိုဖီလင်ဝင်နေသည်။ မှောင်မဲနေသဖြင့် ဘာမှမမြင်ရသော်လည်း သူမ၏မျက်စိထဲမှ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ တကယ့်လီးအစစ်ကြီးကို မြင်ယောင်ကြည့်နေသည်။
ရာဘာလီးကြီးဖြင့်လည်း ထမီလေးကို မလှန်၍ သူမ၏စောက်ပတ်အကွဲအတိုင်း ဒစ်ဖျားကြီးဝင်အောင်ပွတ်၍

ပွတ်တိုက်ဆွဲ၏။ တင်းမာနေသော စောက်စိလေးကို ဒစ်ဖျားကြီးဖြင့် ဖိမွှေထိုးကလိ၏။ အပျိုစင်လေး၏ စောက်ပတ်မို့ ရော်ဘာလီးတုကြီးက ဒဟ်ဖျားသာသာပဲဝင်သည်။ ပြီးတော့တင်းကျပ်နေသဖြင့် ဆက်မသွင်းရဲ၊ နာကျင်မှာစိုးလွန်းသည်။ စိတ်ထဲမှာ ယောကျ်ားတစ်ယောက်လီးစစ်ကြီးဖြင့် သူမကိုအားပါးတရလိုးနေသည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်မိ၏။
ထို့ကြောင့်မတ်တပ်ရပ်လျက်ကပင် ပေါင်တံရှည်လေးများကို ကားယားထား လျက် လက်တဘက်ဖြင့် ကိုင်ထားသော လီးကြီးပေါ်သို့ ဖင်ကြီးကြွ၍ကြွ၍ ပွတ်နေမိသည်။ စောက်ပတ်ထဲမှ အရည်ကြည်များက ပေါင်ခြံတစ်ခုလုံး ရွှဲစိုနေပြီး ရေချိုးခန်းကြမ်းပြင်ပေါ် သို့ပင် တတောက်တောက် ယိုစီးလာ၏။ ကျန်လက်တစ်ဘက်ဖြင့် သူမ၏နို့နှစ်လုံးကို သူမ ဘာသာ ဖြစ်ညှစ်ဆုတ်နယ်၏။
အော်… နန်းမူလည်းဟိုတစ်နေ့က ဒေါက်တာမင်းဒင်နဲ့စုဇီတို့လိုးကြပုံကို မြင်ယောင် မိရင်း အလိုးခံကြည့်ချင်စိတ်က တဖွားဖွားပေါ်နေပါပကော။
အော်… သွေးသားကောင်းတဲ့ မိန်းမပျိုလေးဆိုတော့ကာ ကာမစိတ်တွေထကြွ သောင်းကျန်းပေမပေါ့။
ဒီနေ့မှာတော့ အေးမိစံ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏ စပါယ်ရှယ်အခန်းမှာ ဂျူတီကြသည်။ ကုသိုလ်ကံကိုကမကောင်း၊ သူမဂျူတီဝင်သည့်အလှည့်ကျမှ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏လီးကြီးအနာ ကျက်သဖြင့် ပတ်တီးဖြည်ရမည့်အလှည့်နှင့် ကြုံကြိုက်နေသည်။ အေးမိစံစိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့် အောက်ထပ်ဆေးခန်းရှိရာသို့ ရေနွေးဇလုံကို ယူလာသည်။ အီစမိုင်နှင့် မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင် ပေမဲ့ အလုပ်တာဝန်အရ မလွှဲသာလို့သာ ဆက်ဆံနေရသည်။ စစ္စတာကြီးတို့ကိုတိုင်ပြောပြန် လျှင်လည်း လူကြားမကောင်းဖြစ်မှာစိုး၍ အသာငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ ဒါကိုအီစမိုင်က အခွင့်ကောင်းယူလာပြီး တစ်နေ့တစ်ခြားအေးမိစံအပေါ်မှာ လက်ရဲဇက်ရဲဖြစ်လာသည်။
အေးမိစံရေနွေးဇလုံထဲသို့ ဘုံဘိုင်မှရေအနည်းငယ်ရော၍ အရက်ပြန်နှင့်ဒက်တော များကို အသင့်စပ်နေစဉ် နောက်မှအီစမိုင်ရောက်လာသည်။
“ ဟဲ့အီစမိုင် ငါဆရာမကြီးနဲ့ တိုင်ပြောလိုက်ရမလား ”
အီစမိုင်က အေးမိစံ၏နောက်တွင်ကပ်လျှက်ရပ်ပြီး ဂုတ်သားဝင်းဝင်းလေးကို မွှေးမွှေး ပေးလိုက်သည်၏။
သူ့လီးကြီးကမိစံ၏ဖင်ကြားတွင် လာထောက်နေ၏။ အေးမိစံတွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီး အီစမိုင်ကို အော်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
“ ဒါလေးများမိစံရယ်… ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ… ငါကကူလုပ်ပေးမလို့ပါ.. ”
“ ဟွန့်.. မလိုပါဘူး… လူကိုများ ဘယ်လိုအစား အောက်မေ့နေလို့လဲ… မုန်းကိုမုန်းတယ် ”
မိစံကရေနွေးဇလုံကိုယူပြီး အီစမိုင်ကိုမျက်စောင်းထိုးကာ အပေါ်ထပ်သို့ ခြေစောင့် လျက်တက်သွားသည်။
လူကိုများအပေါစားကျနေတာပဲ.. ထိလားကိုင်လား၊ နမ်းလားပြုလားနဲ့၊ မိစံရင်ထဲမှာ ဒေါပွသလိုဖြစ်ရသော်လည်း အီစမိုင်၏အထိအတွေ့ကို သာယာမိတာတော့ အမှန်ပင်… ဒါကြောင့်လည်း အီစမိုင်ကို ဟောက်လားဟမ်းလား ပြုနေရပေမယ့်၊ ခုထက်ထိ မစ္စတာကြီးတို့ကို မတိုင်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းရယ်ပါ။
ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်အခန်းကိုရောက်တော့ အေးမိစံက ရေနွေးကို ကုတင်ဘေးရှိ ခုံပုလေး ပေါ်တွင်တင်ပြီး အသာထိုင်ချလိုက်၏။ ကုတင်ပေါ်တွင် ထထိုင်နေပြီဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က သူနာပြုဆရာမလေး အေးမိစံကို ပြုံးပြသည်။
“ ဒီနေ့… ဗိုလ်မှူးရဲ့ပတ်တီးဖြည်ရမယ်နော် ”
အေးမိစံက ချိုသာစွာပြုံးပြရင်း သူ့ကိုပြောလိုက်၏။
“ ဆရာမ ဖြည်လို့ဖြစ်မလားဟင် ”
“ အို… ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲ ကျမတို့သူနာပြုဆရာမတွေပဲလေ တာဝန်အရ လုပ်ရမှာပေါ့… ”
“ အော်.. ဆရာမ.. ကြောက်သွားမလားလို့ပါ၊ ဟဲဟဲ… ”
“ ကြောက်စရာမလိုပါဘူးရှင်… နပ်စ်ဆိုတော့ နပ်ပြီးသားပါ… ဟင်းဟင်း ”
အေးမိစံ မကြောက်ချင်ယောင်ဆောင်လိုက်ရသည်။
တကယ်တော့ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏လီးကြီးကို မမြင်ဖူးသေး၊ မြင်များမြင်လိုက်ရရင် တော့ဘယ်လိုနေမယ် မသိ။
“ ကဲ.. ဗိုလ်မှူး ပတ်တီးဖြည်မယ်၊ ဘောင်းဘီချွတ်လိုက်နော်… ”
သူမက သူနာပြုတို့ ထုံးစံအတိုင်း ချိုသာယာဉ်ကျေးစွာပြော၍ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ကို ကုတင်ပေါ်သို့အသာလှဲစေလိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်သည် အေးမိစံ၏နွေးထွေးသော ကိုယ်ငွေ့လေးနှင့် သင်းပျံ့သော ရနံ့လေးများကို အနီးကပ်ထိတွေ့ရှူရှိုက်လိုက်ရသောကြောင့် စိတ်ထဲတွင် ရမက်လှိုင်းများ ထန်သွားရသည်။

သူ့ဘောင်းဘီကိုချွတ်လိုက်တော့ အမွေးမဲမဲများ ဖုံးလွှမ်းနေသည့်တုတ်ခိုင်လှသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင် ကြီးမားလှသော အချောင်းကြီးတခုကို ပတ်တီးဖြူဖြူဖြင့် စည်းနှောင် ထားတာကို မိစံတွေ့လိုက်ရသည်။

" ဖြေးဖြေးလုပ်နော် ဆရာမ "

" မနာပါဘူးဗိုလ်မှူးရယ်... ဒါလေးများ... "

ပြောပြောဆိုဆို ဆရာမလေးအေးမိစံသည် ဗိုလ်မှူး၏ လချောင်းကြီးပေါ်တွင် ပတ်ထားသော ပတ်တီးလိပ်ကိုတစချင်းဖြေည်လိုက်သည်။ သူမ၏ ဖော့ဖယောင်းလို ပျော့ပျောင်း ဖြူနုလှသော လက်ချောင်းလှလှလေးများကို

မေဂျာဒစ်စမတ်က လိုက်လံကြည့်ရှုနေ၏။ သူ့လီး ကြီးပေါ်တွင် လှုပ်ရှားနေသော လက်ချောင်းလှလှလေးများကို ကြည့်၍မဝနိုင်အောင် ဖြစ်နေ ရသည်။ တော်တော်လှတဲ့ ဆရာမလေးပါလားကွယ်၊ ခြေချောင်းလက်ချောင်းလေးတွေက အစ

ဖြူနုနေလိုက်တာ ထိရက်ကိုင်ရက်စရာတောင် မရှိပါလား။

အမေရိကန်ရေတပ်မှ လူကြမ်းကြီးမေဂျာဒစ်စမတ်သည်သွက်လက်စွာလှုပ်ရှားနေသော သူနာပြုဆရာမလေးကို လိုက်လံငေးမော ကြည့်ရှုနေမိရင်း အေးမိစံ၏အလှကိုသုံးသပ်နေမိ လေသည်။

အေးမိစံတော်တော်လှသည်။ သူနာပြုဝတ်စုံလေးနှင့်လည်း လိုက်ဖက်လှသည်။ အဖြူရောင် ရင်ဖုံးလက်စက အင်္ကျီအပြာရောင်ထမီနှင့် ကတ်ဦးထုတ်အဖြူကလေးကိုဆောင်း ထား၏။ ကိုယ်နေဟန်ထားက ကြွကြွရွရွလေး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ကလည်း အပျံစား၊ အားကစားလိုက်စားလို့လားမသိ၊ အချိုးအစားကျန ပြည့်တင်း၏။ မျက်နှာအလှတွင်မတော့ နဖူးပေါ်သို့ဝဲကျနေသည့် ဆံနွယ်ခွေကလေးများက မခို့တယို့၊ မသွယ်မဝိုင်း အချိုးကျလှပ ဖြူဝင်းနေသည့် မျက်ဝန်းကြီးက ဆွဲဆောင်မှုကို ညွှန်းဆိုနေပါ၏။ နှာတံ နှုတ်ခမ်းကအစ ပြောစရာမလိုသည့်အပြင် အထက်အောက် စေ့စပ်သည့် နှုတ်ခမ်းကလေးတွေက ပတ္တမြားခဲ လေးတွေလို ပြည့်တင်း ဖူးစို့နေလေသည်။ သနပ်ခါးမိတ်ကပ်မလိမ်းချယ်ပဲ ထားသောမျက်နှာ ကလေးသည် ဝင်းပါလျှက်၊ အထူးသဖြင့် သူမ၏ကိုယ်လုံးအလှသည် မြင်ရသူပုရိသတို့ကို ရမ္မက်ကြွစေနိုင်လောက်သည့် ခါးသေးရင်ချီ ပဒ္မမာနီ ဆိုတာမျိုးထင်ပါရဲ့၊ မိန်းမတွေ၏အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းမှာ သူမ၏တင်သားတွေကတော့ မပိုမလိုပဲ ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ဆုံးထင်ပါ၏။ ပေါင်တံ၊ လက်ဖျံလက်ချောင်းလေးတွေကအစချစ်စရာ ထိရက်ကိုင်ရက်မှတောင် ကြွေရုပ် ကလေးလို ကျိုးပဲ့သွားမှာစိုးရသည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က အေးမိစံ၏အလှကို သုံးသပ်နေရင်း ထူးခြားသောအတွေ့ အထိကြောင့် သူ့လီးကြီးမှာလည်း တစထက်တစ တင်းမာထောင်ကြွလာတော့သည်။

" အို... "

ပတ်တီးများပြေသွားသည်နှင့် ရုတ်တရက်ထောင်မတ်လာသော သူ့လီးကြီးကြောင့် အေးမိစံအရိုင်းမလေး လန့်ဖျတ်သွားရသည်။ အောင်မလေး ကြောက်စရာကြီးပါလားရှင်ရယ်။ သူမ အူတွေအသည်းတွေပြောင်းဆန်အောင် လှုပ်ရှားသွားရပါ၏။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနှင့် လိုက်ဖက်လောင်အောင် လီးကြီးကကြီးလှပေသည်။ ပြီးတော့ လီးကြီးက သာမန်လီးမျိုးမဟုတ်တော့၊ ခွဲစိတ်ပြုပြင်ထားသဖြင့် အေးမိစံသုံးနေကျလီးအတုကြီး လို အဖုဖုအထစ်ထစ်တွေနှင့် ထိပ်ဖျားကြီးက ပန်းပွင့်ကြီးလို လန်ထွက်နေပြီး လီးတန် တလျှောက်လုံး ဂေါ်လီလို အစိအစိတွေက နဂါးရစ်ပတ် ခွေနေ၏။

မိုးပေါ်သို့ တည့်မတ်စွာထောင်မတ်နေသော ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏လီးကြီးသည် မိစံ၏ လက်ကလေးနှင့် တိုင်းတာလျှင် တထွာမက ရှည်လျားလှတော့သည်။ လုံးပတ်မှာလည်း အေးမိစံ၏ အခန်းထဲကလီးအတုကြီးထက် နှစ်ဆမျှ

ကြီးမားနေပြန်ရာ အေးမိစံတစ်ယောက် ဖင်ကြောထဲက စိမ့်လောက်အောင် ကြက်သီးထမိတော့သည်။ အေးမိစံကြောက်ရွံ့သဖြင့် နောက်တွန့်သွားရာ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က

" မကြောက်ပါနဲ့ဆရာမ ကျနော့်လီးက မကိုက်တတ်ပါဘူး "

မကိုက်တတ်ပါဘူးဆိုပေမဲ့ ထပေါက်တော့မည့်ဟန် မြွေဆိုးကြီးတစ်ကောင်လိုပါးပျဉ်း ထောင်ပြီး မာန်ဖီနေလိုက်တာလေ အေးမိစံမရွံ့မရဲဖြင့် လီးကြီးကိုကြည့်ရင်း အနားသို့တိုးကပ် သွားရသည်။ အေးမိစံရှက်မနေနိုင်တော့ အလုပ်သဘောအရ မျက်စိမှိတ်လုပ်ပေးရုံပေါ့လေ။

အေးမိစံသည်ရေနွေးဇလုံကို ယူလာပြီး ခွဲစိတ်ထားသော သူ့လီးကြီးကို ဂွမ်းစလေးဖြင့် ညင်သာစွာ

ဆေးကြောပေးလိုက်သည်။ လက်ချောင်းနုနုလေးများ၏ အထိအတွေ့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏ လီးကြီးမှာ လကမ္ဘာသို့ပြစ်လွှတ်တော့မည့် အပိုလိုထိပ်ဖူးတပ်ထားသော ဒုံးပျံကြီးလို ထောင်နေရုံမျှမက တဆက်ဆက်ပင် ခုံနေပါ၏။ သူ့ကိုလိင်ကြွဆေးတွေ ဘယ်လောက်ထိုးပေးထားသလဲမသိ။
ခုနေများသူမကိုကုတင်ပေါ်တွင်လှဲပြီးတက်လိုးနေမှဒုက္ခ၊ အေးမိစံကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့်ပင် ရင်တဒိန်းဒိန်းခုန်နေရင်း သူ့လီးကြီးကို ဒစ်ပေါ်အောင် အထိ အရေပြားကို ဆွဲလှန်ဖြဲလိုက်ပြီး သေချာစွာပင် တာဝန်ကျေကျေ ဆေးကြော ပေးလိုက်သည်။

" ဗိုလ်မှူးရဲ့... ဟိုအနာကကျက်နေပါပြီ... ဆေးထည့်စရာမလိုတော့ပါဘူးရှင် "

" အော်ဟုတ်လား... ဒါကြောင့်မို့ထင်ပါရဲ့ ကျနော်လဲမနာတော့တာ... ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာမရယ် နောက်နေ့လဲဒီလို လာလုပ်ပေးပါအုံးနော်... ဆရာမကိုင်တာခံလို့ကောင်းတယ် "
ဒီစစ်ဗိုလ်တော့ သူမကို ကောင်းကောင်းနှပ်ပြီထင်သည်။ ဘာမှမဖြစ်တော့တဲ့လီးကြီး ကိုများ နေ့တိုင်းဆေးထည့်ပေးရမတဲ့၊ တောက်... ဟန်ဆောင်ပြုံးကလေးပြုံးထားရသော်လည်း အေးမိစံရင်ထဲမှာ ဒီဗိုလ်မှူးကို စိတ်မဆိုးပေမယ့် ကျွဲမြီးတော့တိုမိလေသည်။

" အခုလိုလုပ်ပေးတဲ့အတွက် အများကြီးကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဆရာမ... ဆရာမကို ကျွန်တော်ဘောက်ဆူးချပါရစေ "

အမေရိကန်စစ်ဗိုလ်သည် သူနာပြုဆရာမလေး၏ ပြုစုယုယမှုကို အတော်သဘော ကျသွားပုံရ၏။
သူ့ခေါင်းအုံးအောက်မှ ဒေါ်လာတစ်ရာတန်ချက်လက်မှတ် တစ်စောင်ကို ထုတ်ယူ၍ပေး၏။
ဟင်... ဒေါ်လာတစ်ရာတောင်ပါလား၊ နဲနဲနောနောငွေမဟုတ်၊ မှောင်ခိုဈေးနဲ့ဆိုရင် အနည်းဆုံး မြန်မာငွေတစ်သောင်းအထက်မှာ ရှိမှာပေါ့။ ဒီလောက်များသည့်ဘောက်ဆူးမျိုးကို တခါမျှအေးမိစံမရစဖူးခဲ့၊ အေးမိစံမျက်လုံးကြီးများရွှန်းလဲ့လာသည်။

" အို... နေပါစေဗိုလ်မှူးရယ်... ကျမဟာ စေတနာနဲ့ လုပ်ပေးတာပါ "
ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် ပြောနေရသော်လည်း အေးမိစံ၏ရွှမ်းလဲ့သော မျက်လုံးအစုံက ချက်လက်မှတ်ပေါ်မှ မခွာနိုင်အောင်ဖြစ်နေရ၏။

" ယူပါ... ဆရာမရဲ့... ကျွန်တော်ကလည်း စေတနာနဲ့ပေးတာပါ၊ နောက်နေ့လဲ ဆေးလာထည့်ပေးအုံးနော် "

" နောက်တခါလာလုပ်ပေးလဲ ဒီလိုပဲဘောက်ဆူးချမှာလားဟင်... "
အေးမိစံက ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏လီးကြီးကို ကြောက်ရမှန်းပင်မသိတော့၊ အမူပိုပို ဖြူချိုချိုလေး ခပ်ညုညုလေးပြန်ပြောလိုက်သည်။

" အဟင်းဟင်း... အလကားနောက်တာပါဗိုလ်မှူးရယ်... မိစံတို့ဆေးရုံမှာ လာတက်တဲ့ လူနာတွေအတွက် စိတ်ချမ်းသာဖို့ မိစံတို့မှာတာဝန်ရှိပါတယ်နော် "
အော်... ငွေမျက်နှာသည် တန်ဘိုးကြီးလှပါလား၊ စောစောက ဒေါ်ဖောင်းနေသော ဆရာမလေး၏မျက်နှာမှာ ချက်ချင်းရွှင်လန်း တက်ကြွသွားပါလား။

" ဒီနေ့တော့ ဒီလောက်နဲ့ပဲ တော်အုံးနော် "

" နောက်နေ့ကျတော့မှ ကောင်းကောင်းလုပ်ပေးမယ်၊ သွားအုံးမယ်နော် ဗိုလ်မှူး.. တာ့တာ "
အေးမိစံသည် ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ကို ကလေးတစ်ယောက် ကျီစယ်သလိုမျိုး ခရာတာတာ ညုတုတုကလေး နှုတ်ဆက်လိုက်ရင်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အသားဆိုင်များကို လှုပ်ခါ သွားအောင် ပို့စ်ပေးလျက် အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွားတော့၏။
အမေရိကန်စစ်ဗိုလ် မေဂျာဒစ်စမတ်တစ်ယောက် လိင်ကြွဆေး၊ ကာမအားဆေးများကို စားထားရသည့်အထဲ အခုလိုမိန်းမလှလေးတစ်ယောက်က ပြီတီတီလုပ်သွားသဖြင့် မိန်းမ လိုးချင်စိတ်များက တားမနိုင် ဆီးမရလောက်အောင် ခန္ဓာကိုယ်သွေးသားထဲတွင် ဖြောင်းဆန် သောင်းကျန်းနေတော့သည်။

" ဘယ်လိုလဲကိုမင်းဒင် မြန်မာပြည်မှာ ဖန်ပွြန်သန္ဓေသားကို ဒို့အရင်ဆုံးအောင်မြင်စွာ စမ်းသပ်နိုင်တော့မယ် ထင်ပါရဲ့ "

ပါရဂူ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာကောင်ဇံက သူ့လက်ထောက်ဆရာဝန် ဒေါက်တာ မင်းဒင်ကို ကျေနပ်အားရစွာပြောလိုက်သည်။

" ကျွန်တော်လဲ ဒီနည်းကို စမ်းသပ်ချင်နေတာကြာပြီဒေါက်တာ၊ ဆူဇီကတော့အငှား ကိုယ်ဝန်ဆောင်နိုင်ပေမယ့် မျိုးဥပေးနိုင်မယ့်အမျိုးသမီးကို ရှာမတွေ့သေးတာနဲ့... "

" ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး လက်မှတ်ထိုးပြီးပြီနော်... "

ဒေါက်တာကောင်းဇံက စားပွဲပေါ်မှ ဆေးစာအုပ် ဖိုင်တွဲကြီးကို ကောက်ယူရင်း ပြောသည်။

" ထိုးပြီးပါပြီ... ဖြစ်သမျှပြဿနာကိုသူတို့အားလုံးတာဝန်ယူမယ်လို့ပြောပါတယ်... "

" ဒီကိစ္စကို အထူးလျှို့ဝှက်ချက်နေပါ... "

" တော့ပ် စီးကရက်ပါဒေါက်တာ... မျိုးဥယူမဲ့အမျိုးသမီးရဲ့အရုက်ကို ကာကွယ်တဲ့ အနေနဲ့ လူသိခံလို့မဖြစ်ပါဘူး... "

"အားလုံး ပိပိရိရိ ရှိပါစေ... "

" စိတ်ချပါဒေါက်တာ "

ဒေါက်တာကောင်းဇံက အောင်မြင်ခဲ့ညားသော လေသံဖြင့် အမိန့်ပေးသလိုပြောလိုက် ပြီး စားပွဲမှထိလိုက်သည်။

" ဒီကိစ္စအားလုံးကိုဒေါက်တာမင်းဒင် တာဝန်ယူလိုက်ပါ၊သန္ဓေလက်ခံမယ့်အမျိုးသမီး ဆီက အောင်မြင်တဲ့ ဗီဇကို ထုတ်ယူပြီး၊ အချိန်ကျမှ စူဇီကိုယ်ထဲ ထည့်တဲ့အပိုင်းပေါ့... ကဲ ကျုပ်သုတေသနဓါတ်ခွဲခန်းထဲမှာ ရှိမယ်... "

ဒေါက်တာကောင်းဇံထွက်သွားမှ ဒေါက်တာမင်းဒင်တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြုံးမိသည်။

ဒေါက်တာမင်းဒင်တွင် အကြံအစည်တစ်ခုရှိပါသည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်ဒမတ်နှင့် သန္ဓေတည် ပေးမည့်အမျိုးသမီးသည် အထူးပြုလုပ်ထားသော သရေတာထဲတွင် ကာမဆက်ဆံကြရမည် ဖြစ်သည်။ သန္ဓေမရမချင်း အကြိမ်ကြိမ် စက်ယှက်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့နှစ်ယောက်လုံး ကို ကာမရာဂ ထကြွသောင်းကျန်းစေမည့် လိင်ကြွဟိုမုန်းများ ထိုးထားရမည်ဖြစ်သည်။ အတော်ကြည့်ကောင်းမည့်ပွဲပင်၊ ဒီပွဲမျိုးကို တဏှာဆရာဝန် ဒေါက်တာမင်းဒင်က မှတ်တမ်း တင်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူအကြံရထားသည်။ လျှို့ဝှက်ကင်မရာမှတ်တမ်းဖြင့် အထူးမှတ်တမ်းတင်ထားရမည် ဟု၊ ထိုဗီဒီယိုအခွေသာ သူ့လက်ထဲရှိလျှင် အဆိုပါအမျိုးသမီးကို စီးပွားရေးရော လူမှုရေးပါ သူအမျိုးမျိုးညစ်ပတ်နိုင်ပေမည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ကိုလည်း ငွေညှစ်နိုင်မည်။ ဤအခွေကို စီးပွားရေးသမားတွေလက်ထဲ ရောင်းစားလိုက်ပါကလည်း ငွေကြေးအတော်များများရနိုင်သည်။

မိုက်ရိုင်းပက်စက်သော အကြံအစည်များက ဒေါက်တာမင်းဒင်၏ခေါင်းတွင်ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက်မှာျးကို ဖြစ်ပေါ်စေလေသည်။ အဲဒီတော့ သူနှင့်အသွင်တူ ကွန်ပေါင်ဒါအီစမိုင်ကိုပဲ အားကိုးရပေမည်။

ဒေါက်တာမင်းဒင်ကတော့ ဘာမှဝင်မပြော ပြုံးစိစိလုပ်နေ၏။ နန်းမူမှာ မျက်နှာကို မကြည့်ရဲသဖြင့် မျက်နှာလွှဲထား၏။

" ဘာကိုမေးတာလဲဆရာမ "

" အော်...ဟို... ခွဲစိတ်ရအုံးမှာလားလို့ "

" ခွဲစိတ်စရာမလိုပါဘူး၊ ဆရာမရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဘာမှ မူပျက်ချို့ယွင်းသွားစရာ မရှိပါဘူး၊ အဲဒီကသန္ဓေဥကို အရှင်လိုက် အပြင်ကိုထွက်လာစေတဲ့ဆေးကိုထိုးမှာပါ နန်းမူရဲ့ သုတ်သွေးကိုယူမှာပါ "

ဒေါက်တာမင်းဒင်က နန်းမူကိုတစ်ချက်ဝေ့ကြည့်ပြီး ဒေါက်တာကောင်းဇံကို မျက်ရိပ် မျက်ကဲပြလိုက်လေသည်။

" ရှင်းရှင်းပဲပြောလိုက်ပါတော့ ဆရာကြီးရယ် "

ဒေါက်တာကောင်းဇံဆက်ပြောသည် အဲဒီလို အော်ဂီဇယ်ဖြစ်အောင် ဆရာမက ယောကျာ်းတစ်ယောက်နဲ့ စပ်ယှက်ရမယ်

" ရှင်... "

အိုယောကျာ်းတစ်ယောက်နဲ့ စပ်ယှပ်ရမယ်ဆိုပါလား၊ နန်းမူရင်တုန်သွား၏၊ သူမ အနေဖြင့်

ယောကျာ်းတစ်ယောက်နှင့် ဆက်ဆံဖို့နေနေသာသာ ယင်ဖိုတောင်မသန်းဖူးသော အပျိုစင်ရယ်ပါ။
“ ဒီကိစ္စက ဆရာမအနေနဲ့ အပျိုရည်ပျက်မဲ့ကိစ္စဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ဆရာမ အရှက်ကို အထူးလျှို့ဝှက်စွာ ကာကွယ်ပါမယ် ”
နန်းမူဘာမှမပြောထွက်ခင် နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုက တစ်ဆက်ဆက်တုန်နေသည်။ ခေါင်းလေး ငုံ့ထားမိသည်၊ လက်ချောင်းလေးများကတစ်ခုကိုတစ်ခု ပွတ်သပ်ဆုတ်နယ်နေ၏။
“ တကယ်တော့ အပျိုရည်ပျက်တယ်ဘာတယ်ဆိုတာ အလကားပါဆရာမရယ်သူနာပြု ဆရာမပဲနားလည်မှာပါ၊ဒါမျိုးကလူမသိရင်အပျိုစစ်စစ်ပါ၊ ဘယ်သူမှအဆိုလို့မပြောနိုင်ပါဘူး ”
ဒေါက်တာမင်းဒင်က နန်းမူကိုစည်းရုံးရေးဝါဒများ ဟောပြောလက်ချာရိုက်နေသည်။
“ ဆရာမသဘောတူမှလုပ်ပါလေ၊ အဲဒီအတွက်ဆရာမကို ငွေကြေးထိုက်ထိုက် တန်တန်ပေးမှာပါ ”
ဒေါက်တာမင်းဒင်ကငွေကြေးဖြင့်စွဲဆောင်လိုက်ပြန်သည်၊ လူတိုင်းသည်းခြေခိုက်သည့် ငွေကိုတော့ ဘယ်သူမှစိတ်မဝင်စားပဲ မနေနိုင်။
“ ငွေကဘယ်လောက်ပေးမှာလည်း ”
“ နိုင်ငံခြားငွေနဲ့ပြောရင်တော့ ယူအက်စ် ဒေါ်လာတစ်ထောင်ပါပဲ၊ အကယ်၍သန္ဓေ အောင်ပြီးတဲ့အခါမှာ နောက်ထပ်တစ်ထောင်ရပါမယ်၊ စုစုပေါင်းဒေါ်လာနှစ်ထောင်ပေါ့၊ ဒီငွေဟာ နိုင်ငံခြားမှာဆိုရင် မော်တော်ကားတစ်စီးကောင်းကောင်းဝယ်စီးနိုင်ပါတယ် ”
“ မြန်မာငွေရမှာလား ”
“ ဒါကတော့ ဆရာမသဘောတူရင် ကြိုက်တဲ့ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်စေရပါ့မယ် ”
နန်းမူတွေဝေသွား၏၊ ဤငွေများနှင့်ဆိုလျှင် သူမ၏ဖခင်ကို နိုင်ငံခြားမှာပင်သွားကု ပေးနိုင်သည်။ ဤပမာဏမျိုးကို သူမအနေနှင့် အခြားဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ မရနိုင်၊ သို့သော်အပျိုစင် လေးမို့ အနည်းငယ်တော့တုန်လှုပ်မိသည်။
“ ကျမကဘယ်သူနဲ့ဆက်ဆံရမှာလည်းဒေါက်တာ ”
“ နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်ပါ ”
နန်းမူသဘောပေါက်လိုက်သည် ဘယ်သူရှိရမှာလဲ အပေါ်ထပ်ကဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ သူပဲခလေးလိုချင်နေသည်မဟုတ်လား၊ နန်းမူရှက်တော့အတော်ရှက်သည်။
“ ဖြစ်ပါ့မလားရှင် ”
“ ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲ ဒီကိစ္စကို ကာယကံရှင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပါဘူး ”
မိမိနှင့်ဆက်ဆံရမည့်ယောကျာ်းက မိမိနှင့်လက်ထပ်ထားသူမဟုတ်သဖြင့် အပျိုမလေး နန်းမူအဖို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဟူသော အတွေးကဝင်လာသည်။ ဒါပေမယ့် တကယ်တမ်းအလိုးခံ ရတော့မည်ဆိုတော့ နန်းမူရင်ဖိုတာအမှန်ပင်
”
“ အဲဒီနိုင်ငံခြားသားကဘယ်သူလဲဟင် ”
“ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်လေ၊ အမေရိကန်သံရုံးကစစ်ဗိုလ်မေဂျာဒစ်စမတ်ပေါ့ဆရာမရယ် ”
“ အို…သူနဲ့လား ”
“ ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမယ့်သူ့ကိုလည်း ဆရာမဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မသိစေ ရပါဘူး၊ ဆရာမတို့ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာအခန်းထဲမှာတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မမြင်ရအောင်ကို အကုန်လုံးမှောင်ချထားမှာ ”
“ အဲဒီလိုလုပ်ရမှာဘယ်နှစ်ခါလဲဟင်… ”
“ နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလို အကြိမ်ကြိမ်မအောင်မချင်းပေါ့ ”
“ အို ”
“ ဟင်… အဲဒီလိုဆိုရင် ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်နဲ့ မမူဟာကိုယ်ဝန်ရှိတဲ့အထိ ဆက်ဆံရ မှာပေါ့နော် ”

နန်းမူသည် သူမ၏ကိစ္စများကို အေးမိစံအားမချင်းမချန်ဖွင့်ထုတ်တိုင်ပင်လိုက်သည်။
" အဲဒီလိုဖြစ်မှာပေါ့ အေးမိစံရယ် "
" အဲဒီလိုဆို ဒီကလေးက မမူရဲ့ကလေးပဲဖြစ်မှာပေါ့၊ သူမရဲ့သန္ဓေသားကို သူမ ကိုယ်တိုင်မလွယ်ရပဲ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ရဲ့ဇနီးကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခိုင်းမတဲ့၊ တတ်လည်းတတ်နိုင် ပါပေတယ် ဒေါကတ်တာတို့ရယ် "
" မူမူ့ကလေးဆိုပေမယ့် ကိုယ်တောင်ဆောင်ရတော့ သံယောဇဉ်ရှိမှာမဟုတ်ဘူး ထင်ပါရဲ့ "
နန်းမူကသက်ပြင်းလေးမသိမသာ မှုတ်ထုတ်လိုက်ရင်း လျော့လျော့ပေါ့ပေါ့ပြော၏။
" အဲဒီလူကြီးနဲ့ ဆက်ဆံရမယ်ဆိုရင်တော့ မမူမလွယ်ဘူးနော်၊ သူ့ဟာကြီးကိုမိစံ မြင်ဘူးတယ်၊ အားပါးပါး မမူစာလေးတော့ ကွဲသွားမလားမသိဘူး.. ခစ်...ခစ်.... "
အေးမိစံပခုံးလေးတွန့်ပြရင်း ကြောက်သည့်ပုံစံမျိုး လုပ်ပြ၏။
" အို... ဒီလောက်တောင်ပဲလား "
" ဟုတ်ပါ့မမူရေ၊ မိစံကိုယ်တိုင်ပတ်တီး ဖြည်ပေးခဲ့တာ၊ နဲတဲ့ဟာကြီးမဟုတ်ဘူး၊ အလျား ၁ဝလက်မတော်ကျော်လိမ့်အုံးမယ်၊ သူ့မိန်းမတော်မခံနိုင်ဘူးလို့ ကြားတာပဲ၊ ပြီးတော့ ဂေါ်လီတွေ၊ အထစ်ထစ်တွေ၊ လီးတစ်ချောင်းလုံး ပြည့်နေတာပဲ "
" ဟင်... ဒါဆိုဖြစ်ပါ့မလား အေးမိစံ "
" ဒါကတော့မမူရယ် ပိုက်ဆံတွေအများကြီးရမှာပဲ ဒီလိုပဲ အောင့်အီးပြီးခံပေါ့ "
" ဟာ... မိစံကလည်း မိစံပြောပုံဆိုရင် မမူကဖါသယ်ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်သွားပြီဟွန့် "
နန်းမူက ရှက်ပြုံးလေးပြုံးပြီး မိစံကျောကိုရိုက်သည်။
" ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့မမူရယ် သူလိုးတဲ့အခါမနာအောင်လို့ ဆရာဝန်ကြီးတွေက ထုံဆေးတွေဘာတွေ ထိုးပေးထားမှာပေါ့ "
" ဟို... လီးအတုကြီးနဲ့လည်း ခံနိုင်အောင်လေ့ကျင့်ထားပေါ့ "
" အောင်မလေး၊ မိစံပြောမှကြောက်တောင်ကြောက်လာပြီ "
အေးမိစံမျက်လုံးထဲ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်လီးကြီးကို ပြန်လည်မြင်ယောင်နေမိသည်။
" မမူတို့လိုးတာ မိစံသိပ်ကြည့်ချင်တာပဲ ဟင်းဟင်း... "
" သွား.. အမှောင်ချထားတာကို ဘာမြင်ရမှာလဲ "
" အဟင်းဟင်း ကောင်းလှချည်လားမောင်ရယ် အား... ဆိုတာတွေကြားရတော့ မှာပဲ ခစ်ခစ်... "
" သွား... ကောင်မစုတ် "
အော်ပရေးရှင်းသီအေတာထဲတွင် ဒေါက်တာမင်းဒင်နှင့် အီစမိုင်တို့နှစ်ယောက်တည်း အလုပ်တွေရှုပ်နေကြသည်။ သူတို့သည် လျှို့ဝှက်သော ကိစ္စတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်နေကြသည်။ သူတို့၏အကြံမှာ အမေရိကန်စစ်ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်နှင့် သူနာပြုဆရာမလေးနန်းမူတို့၏အပြော ဇာတ်လမ်းကိုရိုက်ကူးရန် စီစဉ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။
သူတို့သည် အမှောင်ထဲတွင် ရိုက်ကူးနိုင်သော အင်ဖရာရက်ရောင်ခြည်တပ် ဗွီဒီယို ကင်မရာများကို ငွေကြေးအကုန်အကျခံ ငှားယူ၍ အခန်းနံရံတွင် တပ်ဆင်နေကြသည်။ ဤသို့ ပြင်ဆင်နေကြသည်ကို ဒေါက်တာကောင်းဇံမသိရှိပေ။
" အီစမိုင် သေသေသပ်သပ်လုပ်ထားနော် မော်နီတာကိုတော့ မင်းရဲ့ဆေးစပ်ခန်းထဲမှာ ထားမယ်၊ အခန်းတွေလုံခြုံအောင်ပိတ်ပြီး အခွေရအောင်ကူးနော် "
" ငါကတော့ နန်းမူကို လိင်ကြွဆေးတွေဘာတွေထိုးရမှာဆိုတော့ မင်းအခန်းကို လာကြည့်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး မင်းဘာသာမင်း သေသေချာချာကြည့်ပြီး ပိုစက်ရှင်တွေကို အင်ဂယ်တွေချိန်ညှိယူနော် "
" ဒါဖြင့် ဒေါက်တာဗွီဒီယိုရိုက်တဲ့ကိစ္စမှာ ဘာမှလာပြီး မကူညီနိုင်တော့ဘူးပေါ့ "

" ဟုတ်ဆယ်အီစမိုင် ငါကဆရာဝန်ကြီးနှင့်အတူ ရှိနေမှာ မင်းအခွေတွေရတော့မှပဲ နောက်ကျမှ ငါကြည့်နိုင်မှာ၊ ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်အောင်ရိုက်နော် "
" တာဝန်ကျေရမှာပေ့ါ ဒေါက်တာရယ် "
အီစမိုင်ရင်ထဲမှာတော့ အရမ်းလှုပ်ရှားနေသည်။ ဤဗွီဒီယိုအခွေကို အေးမိစံလည်း ကြည့်ချင်မှာပေ့ါ။ အဟင်းဟင်း.. အေးမိစံကိုပြလိုက်ရင်တော့ ဒီကောင်မလေးစိတ်တွေကြွလာပြီး ငါလုပ် ချင်သလိုလုပ်လို့ ရတော့မှာပဲဟု အီစမိုင်တွေးထင်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ဒေါက်တာမင်းဒင်သူ့ အခန်းကို မလာဘူးဆို၍ ဝမ်းသာသွားသည်။ ဒေါက်တာမင်းဒင်မသိအောင် အေးမိစံကို တိတ်တိတ်ခေါ်ပြမည်ဟု စိတ်ကူးထား၏။
ဒေါက်တာမင်းဒင်သည် တယ်လီဗေးရှင်းတစ်လုံးနှင့် ဗွီဒီယိုအောက်စက်တို့ကိုအီစမိုင် အခန်းထဲသို့ သယ်ဆောင်ထားခိုင်းလိုက်ပြီး ကင်မရာများကို ကေဘယ်ကြိုးများဖြင့်ဆက်ယူ လိုက်သည်။
မကြာခင် သူတို့၏ပြင်ဆင်လှုပ်ရှားမှုများမှာ လျှင်မြန်စွာပြီးစီးသွားလေတော့သည်။
ညနေပိုင်းတွင်နန်းမူသည် အော်ပရေးရှင်းသီအေတာထဲသို့ စောစီးစွာရောက်ရှိလာ ခဲ့သည်။ အလုပ်လုပ်ရင်းမို့ သူနာပြုဝတ်စုံ ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံဝတ်ထား၏။ အခန်းဝတွင် ဒေါက်တာမင်းဒင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
" အော်... နန်းမူ၊ ဒီညလုပ်ငန်းစမယ်နော်၊ ရေတွေဘာတွေပြန်ချိုးချင်ချိုးထား၊ ည ရှစ်နာရီကျရင် ဒီကို ဘယ်သူမှမသိအောင် လာခဲ့ "
" အဝတ်အစား ဘယ်လိုဝတ်ရမှာလဲ ဒေါက်တာ "
" ယူနီဖောင်းဝတ်ခဲ့ပါ၊ ဒါမှသဘာဝကျမှာပေ့ါ "
သဘာဝကျမှာပေ့ါဆိုသောစကားလုံးကို နန်းမူနားမလည်ပေမယ့် ဒေါက်တာမင်းဒင်က အဓိပ္ပါယ်ရှိစွာ ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူရိုက်ကူးမည့်ဗွီဒီယိုက အမေရိကန်စစ်ဗိုလ်နှင့်သူနာပြု ဆရာမလေးတို့၏ ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံဖြင့် ဇာတ်လမ်းဆန်ဆန် ရိုက်ကူးချင်သည်။ ထို့ကြောင့် မေဂျာဒစ်စမတ်ကိုလည်း အမေရိကန်ဝတ်စုံကိုဝတ်ဆင်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်မှာတော့ လိင်ကြွဆေးတွေထိုးထားပြီးပထမဆုံးခွဲစိတ်ထားသော ဂေါ်လီကြီးဖြင့် မိန်းမလိုးရမည်မို့ ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာ ကျန်နေခဲ့၏။
ညရှစ်နာရီမှာတော့ ရေချိုးအလှပြင်ပြီး နန်းမူတစ်ယောက် သူနာပြုဝတ်စုံအပြည့်ဖြင့် အော်ပရေးရှင်းအခန်းသို့ရောက်လာ၏။ အပျိုစင်လေး၏ရင်တွေ တစ်ဒိန်းဒိန်းခုန်နေသည်။
အခန်းထဲမှာ သူမနှင့်ဒေါက်တာမင်းဒင်တို့ နှစ်ယောက်တည်း။
" ကဲ... နန်းမူကုတင်ပေါ်တက်လိုက် ကျွန်တော် ဆေးတစ်လုံးထိုးပေးမယ် "
နန်းမူကုတင်ပေါ်သို့ အသာအယာတက်ပြီး တစ်စောင်းကွေးလေး လှဲအိပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ခါးတွင်စည်းထားသော ထမီလေးကိုဖြေလျှော့၍ တင်ပါးသို့လျှောချလိုက်သည်။ ဖြူ ဝင်းသော တင်ပါးအိအိကြီးတွေက အထင်းသားပေါ်လွင်လှသည်။
ဒေါက်တာမင်းဒင်သည် တက်ကြွလာသော တဏှာအရှိန်ကြောင့် နန်းမူ၏ကာယအလှ ပဒေသာတွေကို မျက်စိလွှဲဖယ်ရင်း ဆေးတစ်လုံးထိုးပေးလိုက်သည်။ ထိုဆေးကားရာဂထကြွ သောင်းကျန်းစေသည့်ဆေးဖြစ်သည်။
" ဒေါက်တာနောက်ပြီး မနာအောင်မူမူ့ကို ဆေးတစ်လုံးလောက်ထိုးပေးခဲ့ပါအုံး "
နန်းမူကမရဲတရဲလေသံလေးဖြင့်ပြော၏။
" အော်... နန်းမူနာမှာကြောက်လို့လား "
" ဒါဖြင့် ပတ်သတင်းတို့ မော်ဖင်းတို့လိုမျိုးပဲထိုးပေးခဲ့မယ်နော် ထုံဆေးတော့ မထိုးတော့ဘူး "
" ကြိုက်တာသာထိုးခဲ့ပေးပါ ဆရာရယ် ရပါတယ် "
ဒေါက်တာမင်းဒင်က နန်းမူကို မူးယစ်စေတတ်သော ဆေးတစ်မျိုးကို ထိုးပေး လိုက်၏။
" ကဲ... နန်းမူ ဒီအခန်းထဲမှာပဲစောင့်နေတော့ နောက်ထပ်တစ်နာရီလောက်ကျရင် ဗိုလ်မှူးရောက်လာလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်တော့ ဆရာဝန်ကြီးနဲ့ သွားတွေ့လိုက်ဦးမယ်၊ အော်... နန်းမူတို့ကိစ္စပြီးရင် အခန်းကိုလုံလုံခြုံခြုံပိတ်ခဲ့ပါ၊ ကျွန်တော်သွားအုံးမယ် "
ဒေါက်တာမင်းဒင်က ဆေးကိရိယာပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းပြီးပြန်သွားလေ၏။

ည (၉) နာရီအချိန်။
မြန်နန္ဒာ ပရိုက်ဗိတ်ဆေးရုံကြီးမှာ မီးလင်းလျက်ရှိသော်လည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် လျက်ရှိသည်။
အော်ပရေးရှင်းခန်းမှာတော့ မှောင်မဲငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။ အရေးတကြီးလူနာ မရှိ သဖြင့် အခန်းတံခါးမကြီးမှာ ပိတ်ထားလေသည်။ ဒေါက်တာမင်းဒင်နှင့် ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာကောင်းဇံတို့က သုတေသနဓါတ်ခွဲရုံသို့ ထွက်သွားကြသည်။ ဆေးစပ်ခန်းထဲတွင် ကွန်ပေါင်ဒါ အီစမိုင်တစ်ယောက် ဗွီဒီယိုစက်ကရိယာများဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိသည်။
ဆေးရုံအတွင်း လူသွားလူလာပြတ်နေသည်။ ကွန်ပေါင်ဒါအီစမိုင်သည် ဂန်ဂျာရှိုက် ထားသဖြင့် ရီဝေရီဝေဖြစ်နေလေသည်။ ထိုအချိန်၌ ဆေးရုံကွန်ဂရစ်လမ်းပေါ်တွင် အသာ အယာလျှောက်သွားသော မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်ကို မာကျူရီမီးရောင်ဖြင့် မြင်လိုက်ရသည်။
ဟင်၊ အေးမိစံပါလား၊ အော်ပရေးရှင်းသီအေတာဘက်ကို ထွက်သွားတာတွေ့လိုက် ရတယ်။ ဇကန္တဒီကောင်မလေး နန်းမူတို့အကြောင်းကို သိရှိထားပြီထင်တယ်၊ ဒါကြောင့်သွား ချောင်းတာဖြစ်ရမယ်၊ ဒါအခွင့်အရေးပဲ၊ အမြန်လိုက်သွားမှ၊
အီစမိုင်သည် အေးမိစံထွက်သွားရာ နောက်သို့ အသာကပ်၍လိုက်သွားသည်။ ကောင် မလေးသိပုံမပေါ် သူမသည်ဆန္ဒစောနေပုံရသည်။ မူရစ်ရီဝေနေသော အီစမိုင်သည် မချောလေး ၏ပေါင်တံဆုပ်ဆုပ်ခဲခဲကြီးများ၊ ဖင်သားဆိုင်ကြီးများလှုပ်ရှားနေတာကို နောက်မှအာသာ ငမ်းငမ်းကြည့်ရင်းလိုက်လာသည်။
အော်ပရေးရှင်းခန်းမဘက်၌ လူပြတ်သည်။ ထို့ကြောင့်သူတို့ကို ဘယ်သူမျှ မတွေ့နိုင်ချေ။
“ ဟိတ်…မိစံ ”
“ အို… လန့်လိုက်တာ ”
အထိန်တလန့်ဖြစ်သွားသော အေးမိစံမလုံမလဲဖြင့် အီစမိုင်ကိုလှည့်ကြည့်သည်။ ကောင်မလေးဒေါဖောင်းသွားသည်။
“ နင် ငါ့နောက်ကိုဘာလိုက်လုပ်တာလဲ အီစမိုင် ”
“ အဟဲ… နင်ဒီကိုဘာလာလုပ်တယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်မိစံ ”
“ အို… ဘာလုပ်လုပ် နင်နဲ့ဘာဆိုင်လဲ ”
“ နင် နန်းမူတို့ကိုလာချောင်းတာမဟုတ်လား ”
“ ဟင် ”
“ ရှက်မနေစမ်းပါနဲ့မိစံ၊ နင်သိပ်မြင်ချင်နေတယ်မဟုတ်လား ”
“ အောင်မယ် မဟုတ်က ဟုတ်က ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ ”
“ နင်ချောင်းကြည့်လဲအပိုပဲ မှောင်မဲနေတာ ဘာမှမြင်ရမှာမဟုတ်ဘူး တော်ကြာ မြွေကိုက်နေအုံးမယ် ”
“ အီစမိုင်နော် နင်ရှုပ်ရှုပ်ရက်ရက်တွေ လာလုပ်မနေနဲ့၊ ငါဆရာကြီးတို့နဲ့သွားတိုင် လိုက်မယ် ”
“ တိုင်ပေါ့… နင်ဒီကိုဘာလာလုပ်တယ်ဆိုတာလဲ ငါပြန်ပြောလိုက်မှာပေါ့ ”
အေးမိစံစိုးရိမ်သွားသည်။ သူမဒီကိုလာတာသိသွားရင် အလုပ်ပြုတ်မှာသေချာတယ်၊ အီစမိုင်ကို အချိုပြန်သတ်ရပေတော့မည်။
“ အလကားပါအီစမိုင်ရယ် ငါလဲကြားလို့လာတာပါ၊ ဒီအကြောင်းတွေကိုနင်ဘယ်လို လုပ်သိလဲဟင် ”
“ နင်သိပ်သိချင်နေလားဟင် ”
“ အင်း ”
“ ဒါဖြင့်ဟို အမှောင်ထဲကိုလာ ငါပြောပြမယ်၊ တော်ကြာလူတွေသိသွားရင် မကောင်း ဘူး ”
ခုမှတော့ မထူးတော့ပြီမို့ အေးမိစံသည် အီစမိုင်၏ခေါ်ဆောင်ရာသို့လိုက်လာခဲ့သည်။
ချက်…ချက်…ချက်…ချက်…
သီယေတာခန်းမကြီးထဲတွင် မှောင်နှင့်မဲမဲဖြစ်နေသဖြင့် ဘာမှမမြင်ရ၊ နာရီစက္ကန့် သံများကိုပင်ပီပီသသကြီးကြားနေရ၏၊ နန်းမူ၏ရင်တစ်ခုလုံး စက္ကန့်သံနှင့်မခြား ရင်ခုန်လျက် ရှိပေသည်။ နန်းမူသည် ကုတင်ကြီး၏အစွန်းဘက်တွင် ခြေနှစ်ချောင်းတွဲလောင်းချ၍ တင်ပါး ချိတ်ထိုင်ကာ သူ့အလာကို ရင်ခုန်စွာစောင့်မျှော်လျက်ရှိပေသည်။ အဟင်းဟင်း…မင်္ဂလာဦးည ရဲ့ရင်ခုန်သံဆိုတာ ဒါမျိုးထင်ပါရဲ့၊

နန်းမူအသည်းတစ်အေးအေး ရင်တဖိုဖိုဖြစ်နေရ၏။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ကြုံဖူးဖို့နေနေသာသာ တခါမျှပင် အနမ်းပင်မခံခဲ့ဖူးသော အပျိုစင်အဖို့ ရင်ခုန်မိသည်မှာမဆန်း...

" ဂျလောက်... ကျွိ "

" ဟင်...သူလာပြီထင်တယ် "

တံခါးကိုအသာအယာတွန်းဖွင့်သံကို ကြားလိုက်၏။ နန်းမူ၏ညကြည့်အနုမြူနာရီ လေးမှာ ကိုးနာရီတိတိကို ညွှန်ပြနေ၏။ နန်းမူ၏နှလုံးသားထဲမှ အမြန်ရထားကြီးတစ်စင်းက အရှိန်ပြင်းစွာခုတ်မောင်းသွား၏။ တံခါးသည် တရွေ့ရွေ့ပွင့်သံကြားလိုက်ရ၏။

" ဘယ်သူလဲဟင် "

" ဒစ်စမတ် "

ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ခတ်တိုးတိုးလေးခေါ်ကြည့်လိုက်သည်။ အမှောင်ထဲမှ ပြန်ထူးသံကိုကြားရ၏။ နန်းမူစောစောကထိုးထားသော ဆေးတခိုးကြောင့် တစတစမူးရစ် ရီဝေလျက်ရှိသည်။ မဲမဲသဏ္ဍာန်သည် တံခါးကိုအသေအချာပြန်ပိတ်၍ သူမရှိရာသို့တဖြေးဖြေးချင်းလျှောက် လာသည်။ နန်းမူကြောက်ရွံ့ရင်ခုန်စွာ ကုတင်ကျယ်ကြီးပေါ်၌ ဖင်တရွေ့ရွေ့ဖြင့်နောက်ပြန် ဆုတ်သွားသည်။

" ဆရာမဘယ်မှာလဲ... ကျွန်တော်ဘာမှမ မမြင်ရဘူး "

ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်သည် အင်္ဂလိပ်လိုမပီမသပြောရင်း ကုတင်ရှိရာသို့ချည်းကပ် လာသည်။ ကုတင်စောင်းနှင့်ဝင်တိုက်သည် ပြီးတော့ကုတင်ပေါ်သို့တရွေ့ရွေ့တက်လာသည်။ နန်းမူအသံမပေးရဲပဲ ငြိမ်နေသည်။

" အို... အမေ့ "

ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က နန်းမူ၏ခြေဖမိုးနုနုလေးကို စမ်းမိသွားသဖြင့် ဆွဲကိုင်လိုက်သည်။ နန်းမူယောင်ယမ်းပြီး အော်လိုက်မိ။ နန်းမူခြေထောက်ကို သူ့ဘက်သို့ ဆွဲကပ်ယူလိုက်သည်။

" မရုန်းပါနဲ့ဆရာမရယ် မကြောက်ပါနဲ့ကျွန်တော်ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ပါဆရာမရယ် "

ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်မှာ ရာဂရှိန်တက်နေပုံရသည်၊ သူ့အသံကကတုန်ကရီဖြင့်မှုမမှန်၊ သူ့ခြေထောက်ကို ဆွဲထားမိသော လက်ဖဝါးကြမ်းကြီးများက ထမီအောက်မှ ခြေသလုံးသား နုနုလေးများကို ပွတ်သတ်နေ၏။ နန်းမူ၏ပေါင်ကို
ထမီပေါ်မှပွတ်သတ်ရင်း၊ ထမီကိုအပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်၏။ နန်းမူသည်ပေါင်နှစ်လုံးကိုစေ့ထားမိသည်။ သူကိုင်တွယ်ပုံမှာ
နူးညံ့လွန်း လှသည်။ နန်းမူဘာသံမှမထွက်အောင် အသားလေးများက တဆတ်ဆတ် တုန်လျက်ရှိသည်။

သူက နန်းမူ၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို သူ့ဘက်သို့ဆွဲယူလိုက်ပြီး " ဆရာမအသား အရေက သိပ်နူးညံ့တာပဲနော် "

နန်းမူ၏ပေါင်သားနုနုလေးများကို လန်တတ်နေသော ထမီပေါ်မှတဝက် အသားချင်း ထိလျက်တဝက် ကိုင်တွယ်ရင်းပြောခဲ့သည်။ သူအရက်သောက်ထားပုံရ၏။ အရက်နံ့က တထောင်းထောင်းထနေသဖြင့် နဂိုကလဲမူးရစ်နေသောနန်းမူက နှာခေါင်းလေးရှုံ့ကာ အသက် အောင့်ထားမိလေသည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏ ခေါင်းကြီးကနန်းမူ၏ နန်းမူ၏ပေါင်တံရှည်ကြီးများပေါ်သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုအချိန်ထိ နန်းမူမလှုပ်ရှားရဲသေးပေ၊ ပေါင်နှစ်လုံးကိုသာ ခပ်တင်းတင်းစေ့ ထားမိသည်။ ထမီလေးမှာ ပေါင်လယ်အထိသာလန်တက်နေသေးသည်။ နန်းမူဆွဲချဖုံးဖိ သော်လည်းမရ၊ သူ့လက်ကြီးကထမီကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားလေသည်။

မုတ်ဆိတ်၊ ပါးသိုင်းမွေးများ ထူလပြစ်ဖြစ်နေသောမျက်နှာကြီးသည် နန်းမူ၏ပေါင် နှစ်ချောင်းကိုပွတ်သတ်လာလေသည်။ ထူထဲကြမ်းတမ်းလှသော ပါးသိုင်းမွေးများပွတ်သတ်မှု ကြောင့် နန်းမူ၏ပေါင်းတွင်းသားလေးများမှာ စူးရှရှနှင့် ယားကျိကျိဖြစ်နေရလေသည်။ သူက နန်းမူ၏ပေါင်းတွင်းသားနုနုလေးများကို
နှုတ်ခမ်းမွေးဖြင့် ညင်ညင်သာသာပွတ်ပေးနေ၏။

နန်းမူ၏လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးများက သူ့ဆံပင်များကြားသို့အလျိုလျိုရောက် ရှိသွားသည်။ တချက်တချက်သူ၏ကြီးမားသော နှာခေါင်းကြီးကတရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် နန်းမူ၏ ပေါင်ကြားနားသို့ရောက်လာ၏။

နန်းမူ၏စောက်ဖုတ်ကလေးမှ အနံ့တမျိုးထွက်နေသည်ကို အားရပါးရရှူရှိုက်နေဟန် တူ၏။
နန်းမူကထိုင်လျက်ခြေဆင်းထားသလို သူကနန်းမူ၏ပေါင်ပေါ်တွင် မျက်နှာအပ်ကာ မှောက်လျက်အနေအထားဖြစ်၏။
သူ၏လက်ဖဝါးကြမ်းကြီးနှစ်ဖက်က နန်းမူ၏တစ်တစ်ကားကားဖင်ကြီးနှစ်လုံးကိုထမီ ပေါ်မှဆုပ်နယ်နေ၏။
သူသည်နန်းမူ၏ တုပ်တုပ်ခဲခဲ ပေါင်တန်ကြီးများကိုလည်းကောင်း၊ ဖင်အိအိကားကားကြီးကိုလည်းကောင်း၊
နှာခေါင်းကြီးဖြင့်လျှောက်နမ်းနေ၏။ သူ့ဦးခေါင်းက နန်းမူ၏အထက်ပိုင်းသို့ရောက်လာတော့သည်။ နှာခေါင်းတွေ
ပါးစပ်တွေက ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်းတွင်အလုပ်ရှုပ်နေသည်။
ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်သည် အကိုင်အတွယ်ကျွမ်းကျင်လှပါ၏။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို
စိတ်ပါလာအောင်နှိုးဆွသည့်နေရာတွင်ကျွမ်းကျင်လှ၏၊ နန်းမူမှာလူးလွန့်နေသည်။
တကယ်တော့နန်းမူမှာ မနူးခင်ကတည်းကနပ်နေသော နပ်စ်မလေးရယ်ပါ။
သူ့လက်ဖဝါးကြီးတွေက နန်းမူပေါင်ကြားထဲသို့ဝင်လာသည်။ ထမီအောက်သို့ လက်နှိုက်ကာ
စောက်ဖုတ်ကလေးကိုစမ်းသည်။ စောက်မွေးကလေးများကို စမ်းမိသည်။ စောက်ဖုတ်ကလေးကို အုပ်ကိုင်လာတော့
နန်းမူကသူ့လက်ကြီးကို တွန်းဖယ်သည်။ မရ ပြန်ကိုင်လာသည်၊ နန်းမူမဖယ်တော့။
ကာမကြွဆေးကြောင့် နန်းမူစောက်ဖုတ်အဝတွင် အရည်များစိုစွတ်နေ၍ ဖင်ကြားထဲ မှာပါရွှဲနေသည်။
သူ့လက်ချောင်းကြီးများဖြင့် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား နုနုလေးများအကြား အလယ်အောက်ပွတ်ဆွဲနေ၏၊
နန်းမူတအင့်အင့်ဖြစ်လာပြီးအလိုအလျောက် ပေါင်လေးကား မိသည်။
သူ့မျက်နှာကြီးကလက်နှိုက်ထားရာသို့တိုးလာသည်။
နှာခေါင်းကြီးက နန်းမူ၏စောက်ပတ်နားသို့ ရောက်လာသည်။ စောက်ပတ်ကလေးကို အမွေးများပေါ်မှနမ်းသည်။
နန်းမူပေါင်လေးကို ဖြဲပေးလိုက်မိသည်။
သူသည် နန်းမူ၏ထမီလေးကို ခါးလည်အထိဆွဲလန်မတင်လိုက်သည်။ နန်းမူ ပေါင်တွေရောဖင်တွေရောပေါ်ကုန်သည်။
အမှောင်ထဲမှာမို့ ဘာမှမမြင်ရသဖြင့်တော်သေးသည်။
နန်းမူ၏ပေါင်နှစ်လုံးကိုဆွဲဖြဲလိုက်ကာ ပေါင်ကြားသို့ခေါင်းဝင်၍ ဖေါင်းကြွလျက် ရှိသော စောက်ပတ်ကလေးကို
ပါးစပ်ကြီးဖြင့်ကုန်းစုပ်တော့သည်။
" အို...ဟို... အဟင်းဟင်း... ဗိုလ်မှူးရယ် "
နန်းမူ၏နှင်းဆီနှုတ်ခမ်းလေးပွင့်သွား၏။ ပါးစပ်မှငြီးငြူသံထွက်လာသည်။ စောက် ပတ်အတွင်းမှ
ကလိကလိဖြစ်အောင်ယားလာသည်။ နို့သီးခေါင်းလေးများပင် စူကြွလာသည်။ နန်းမူတကိုယ်လုံးဖြိုးဖြိုးဖျဉ်းဖျဉ်းဖြင့်
ကာမအရသာကိုခံစားနေရသည်။
" ပြွတ်.......ပြွတ်.......ပလတ်.......ပလတ် "
ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က နန်းမူ၏စောက်ပတ်ကလေးကို အငမ်းမရကုန်းစုပ်တော့၏။ လျှာနှင့်လည်းယက်ပေး၏၊
နန်းမူဖင်ကြီးကော့တက်လာသည်။ သူ့ဆံပင်များကို လက်ချောင်း နုနုလေးများဖြင့် တအားကုပ်ဆွဲထားမိသည်။
တင်းမာထောင်ကြွနေသော စောက်စိကလေးကို ပါးစပ်ဖြင့် စုပ်၏၊ သွားဖြင့်ကိုက်၏၊ လျှာဖြင့်ထိုး၍
မွှေနှောက်ကလိ၏၊ စောက်ပတ်အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားများကို ယက်၏၊ နန်းမူ
တကိုယ်လုံးတဈာရာဂတွေကြွတက်လာသည်။
နန်းမူပေါင်ကိုအစွမ်းကုန်ဖြဲကားပေးထား၏။
သူ့လျှာရှွေးရှွေးကြီးက နန်းမူစောက်ပတ်တစ်ခုလုံးမှတဆင့် စောက်ခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာသည်။
လျှာကြီးကစောက်ခေါင်းထဲတွင် မွှေနှောက်နေသည်။ စောက်ပတ်အတွင်းသားနံရံများ တွင်အကျိရည်ချွဲချွဲများက
ကပ်ညိနေ၏၊ အရည်များက နန်းမူ၏စောက်မွေးများတွင်ရော သူ့နှုတ်ခမ်းမွှေးတွေပါ ပေကျန်ကပ်ညိကုန်သည်။
စောက်ရည်ကြည်လေးများက နန်းမူဖင်ကြား တလျှောက်စိုရွှဲလျက်ရှိ၏၊ ထမီလေးပေါ်မှာစိုထွက်ကုန်သည်။
နန်းမူကပက်လက် ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ကမှောက်လျက် စောက်ပတ်ကလေးကို ယက်နေ သည်။ သူ့လက်နှစ်ဘက်က
ဖြဲကားထားသော နန်းမူပေါင်နှစ်လုံးအောက် လျှိုသွင်းကာဖင်သား အိအိကြီးများကို စုပ်ကိုင်ဆွဲဖြဲထားသည်။
သူ့လက်မတစ်ချောင်းက နန်းမူ၏ရှုံ့ပွရှုံ့ပွဖြစ်နေသော ဖင်စအိုဝသို့ထိုးနှိုက်လိုက် သည်။
အကျိရည်လေးများက ချွဲနေသဖြင့် ဖင်ဝသို့လက်တစ်ဆစ်ခန့်တိုးဝင်သွားသည်။ နန်းမူ၏ စောက်ပတ်ထဲရော၊ ဖင်ထဲရော
ထိုးနှိုက်ကလိခြင်းခံရသဖြင့် မနေတတ်မထိုင်တတ် အောင်ဖြစ်နေရသည်။
စောက်ပတ်အကျိရည်လေးများက ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏မျက်နှာပေါ်တွင် ပေကျံလျက် ရှိသည်။

ပက်လက်လှန်ပြီး ခေါင်းချအိပ်နေရသဖြင့် နန်းမူ၏သူနာပြုခေါင်းဆောင်းမှာ ကျလျက် ရှိပေသည်။
ကုတင်ပေါ်တွင်မွေ့ယာကြီးမှအပ ခေါင်းအုံးမရှိချေ၊ နန်းမူဆံပင်မှ ကလစ်များပင်ပြုတ်ထွက်ကုန်ရ၏၊ အင်္ကျီရင်ဘတ်
ကျယ်သီးတချို့တဖြုတ်ဖြုတ် ပွင့်သွား၏၊ အင်္ကျီရော ထမီပါတွန့်ကျေလျက် အိုနန်းမူတကိုယ်လုံးကျေမွကုန်ပါပြီ
ရှင်ရယ်။
စောက်ဖုတ်နေရာမှ သူ့မျက်နှာကြီးက အပေါ်သို့တဖြည်းဖြည်းရွေ့လာသည်။ ဆီးစပ် ရှိအမွေးများသွားဖြင့်
ကိုက်ဆွဲ၏။ ဆီးခုံမို့မို့၊ ဝမ်းပျဉ်သား၊ ဗိုက်သားနုနုလေးများကို သူ့နှုတ်ခမ်း၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများဖြင့်ပွတ်သပ်သည်။
အရည်ပြားအပေါ်ယံတွင်သာမက နန်းမူဝမ်းထဲမှာပါ ယားလာသည်။ သူ့အမွေးတွေက
နန်းမူ၏အရည်ပြားနုနုလေးများကို ဘရုတ်ရှ်ဖြင့်တိုက်သလိုရှတတ၊ နန်းမူ၏ချက်ကလေး
အတွင်းသို့လျှာဖြင့်ထိုးသွင်းသည်။
“ အဟင့်... အဟင့်... ခစ်ခစ်.........ယားတယ်ဗိုလ်မှူးရယ် ”
နန်းမူနှုတ်ဖျားမှ သာယာသောငွေဆည်းလည်းသံကလေးတွေ အစီအရီပေါ်ထွက် လာသည်။
ဖင်နှိုက်နေသော သူ့လက်ကြီးနှစ်ဖက်က နန်းမူ၏ခါးသိမ်သိမ်လေးအထက်ပိုင်းသို့ ကူးလာ၏၊
နန်းမူ၏ဖေါင်းကြွနေသောနို့နှစ်လုံးကို အင်္ကျီအပေါ်မှ ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်နေ၏၊ နန်းမူ သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို
အပေါ်မှဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။
နန်းမူ၏အင်္ကျီကျယ်သီးများကို ဆွဲဖြုတ်၍ ရင်ဘတ်ပွင့်သွားသောအခါ ဘရာစီယာကို
အပေါ်သို့ဆွဲလှန်လိုက်သည်။ အမှောင်ထဲတွင်ဘာမှ မမြင်ရသော်လည်း နူးညံ့လှသောရင်သား လုံးလုံးလေးများကို
လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ဆုပ်နယ်နေ၏။ ဆူကြွနေသောနို့သီးခေါင်းလေးများကို ဟိုဘက်ဒီဘက်ဆွဲလိမ်နေ၏။
တဖြေးဖြေးသူ့မျက်နှာကြီးက နန်းမူဝမ်းဗိုက်ပေါ်မှတဆင့် အပေါ်သို့တက်လာသည်။ နို့နှစ်လုံးပေါ်သို့ရောက်တော့
နို့သီးခေါင်းလေးများကို ပါးစပ်ကြီးဖြင့်ငုံခဲလျက် တစ်လုံးပြီး တစ်လုံးစုပ်တော့သည်။
သြော်... သူ့ရဲ့အကိုင်အတွယ်တွေရဲ့အောက်မှာ နန်းမူတစ်ယောက်မခံချိ မခံသာဖြစ်
အောင်ကော့ပျံလန်လျှက်နေရပြီ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကကြီးမားလှသမို့ သူ့ကိုယ်ကြီးနှင့်ဖိထားတော့ အောက်မှနန်းမူလေးက
တအင့်အင့်ဖြင့် ပိပြားနေရှာ၏။
မေဂျာဒစ်စမတ်သည် အင်္ကျီရောဘောင်းဘီပါ ချွတ်သေးပုံမရ၊ နန်းမူယောင်ယမ်းပြီး သူ့ကျောပြင်ကြီးကို
ဖက်ထားလိုက်မိတော့ ကာကီသားခပ်ကြမ်းကြမ်းတစ်စုံကို စမ်းမိပြီး၊ သူသည် အမေရိကန်ကာကီ စစ်ယူနီဖေါင်းကို
ဝတ်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။
နို့စို့နေသော ဗိုလ်မှူးသည် လက်နှစ်ဖက်ကလည်း နန်းမူ၏နို့နှစ်လုံးကို ဖြစ်ညှစ် ဆုပ်ကိုင်နေသည်။
ယောကျ်ားသား၏အထိအတွေ့ကို မခံဘူးသောနန်းမူသည် ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ် ၏ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကိုင်တွယ်မှုအောက်တွင်
တွန့်တွန့်လူးနေရှာ၏။
ပက်လက်ကားကားလေးဖြစ်နေသော နန်းမူ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က စစ်မြေပြင်မှ တွားသွားသလို
ဝပ်တွား၍ မှောက်လျက်တက်လာ၏။ တဖြေးဖြေးအပေါ်သို့ ရောက်လာ၏။
နန်းမူ၏ကိုယ်လုံးကလေးကို ချိုင်းအောက်မှလက်လျှိုသွင်းကာ တအားဖက်ထား၏။ ပြီးတော့ လည်တိုင်နုနုလေးကို
ပါးစပ်ကြီးဖြင့် တအားစုပ်နေ၏။ နန်းမူလည်တိုင် ကော့ကော့ လေးမော့သွား၏။ သူ့အနမ်းတွေက စုပ်အားပြင်းလှသည်။
နန်းမူလည်ပင်းလေး နာကျင် သွားကာ သွေးများထွက်လာသလားတောင်ထင်ရသည်။ သူ့မျက်စိထဲမှာ ဒရက်ကူလာခေါ်
သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် ရုပ်ရှင်ကားကို မြင်ယောင်လာသည်။ အလိုလိုမောဟိုက်လာသည်။
အင်္ကျီရင်ဘတ် ပွင့်နေသော နို့အိအိနှစ်လုံးက သူ့ရင်ဘတ်ကျယ်ကြီးအောက်မှာပိပြား လျက်၊ နန်းမူလည်တိုင်နှင့်
ကျောပြင်ကြီးကို ပြန်လည်သိုင်းဖက်ထားမိသည်။
အောက်ပိုင်းမှာတော့ နန်းမူ၏ထမီလေးမှာခါးလည်တိုင် အောက်လန်တက်နေသဖြင့် နန်းမူ၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကို
သူ့ပေါင်နှစ်ချောင်းဖြင့် ဖြကားခွထားသည်။ ဆီးစပ်ခြင်း ထိကပ်လျက်ရှိသဖြင့် နန်းမူ၏စောက်ပတ်ကလေးက
ဘောင်းဘီအောက်မှ ဖုထစ်ဖောင်းကြွ လျက်တင်းမာနေသော သူ့လီးအချောင်း တုပ်တုပ်ကြီးနှင့် ထိပ်တင်မိနေသည်။
မေဂျာဒစ်စမတ်သည် နန်းမူ၏ပါးပြင်မွတ်မွတ်လေးနှစ်ဖက်ကို နှုတ်ခမ်းမွေးကြီးများ ဖြင့်ပွတ်သပ်ကျီစယ်ကာ
ဘယ်ပြန်ညာပြန် နမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက်သူ့ဘောင်းဘီဇစ်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်။ စောက်ဖုတ်နှင့်
ချိန်သားကိုက်ဖြစ်နေသော သူ့လီးကြီးက အပြင်သို့ ထောင်းကနဲထွက်လာသည်။ နန်းမူယောင်ယမ်းပြီး သူ့လီကြီးကို
စမ်းလိုက်မိသည်။

" အောင်မလေး "
အဖုဖုအထစ်ထစ်တွေနှင့် ကြမ်းတမ်းလှသည်။ ကြောက်စရာ ကြီးမားလှပါတကား၊ လုံးပတ်က လှမ်းကိုင်လိုက်တော့ နန်းမူ၏လက်တစ်ဆုပ်စာမက ကြီးမားလှသည်။ ဓါတ်ခဲ ငါးတောင့်ထိုး အဲဗားရယ်ဒီ လက်နှိပ်ဓါတ်မီးအရွယ်အစားထက် ကြီးမားလှပေသည်။ ထိပ်ခေါင်းကြီးက တင်းနစ်ဘောလုံးနီးပါးမျှရှိမည်။ သူမ စောက်ဖုတ်ကလေးနှင့် ဆန့်မှဆန့်ပါ့မလား၊
ဒါကြီးသာထည့်လိုက်ရင် အကုန်လုံး ကွဲပြဲစုတ်ပြတ်ကုန်မည်ထင်ပါရဲ့။

" နှလုံးသားလှတဲ့နပ်စ်မလေး "

နန်းမူဒီအလုပ်ကို လက်ခံလိုက်သည်မှာ မှားများမှားနေသလားဟု ထင်မိသည်။ ဒါပေမယ့် နန်းမူ၏ကိုယ်ခန္ဓာတွင် တဏှာကြွဆေးတန်ခိုးအစွမ်းက ပြနေလေသည်။ အသိစိတ် နောင်တကို မူးယစ်စေသော ပက်သဒင်းကလည်းကောင်း၊ လိင်ကြွဆေးများကလည်းကောင်း အနိုင်ယူစိုးမိုး ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏ ညင်သာစွာနှိုးဆွထားမှုကြောင့် ၎င်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ကာမလျှပ်စစ်ဓါတ်က လှည့်ပတ်လှုပ်ရှားလျက်ရှိပေသည်။ အို... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လီးကြီးနှင့်သွင်းချင်သွင်းပါစေ၊ အဆုံးပိတ်သာသွင်းလိုက်ပါစေ၊ သူမခံချင် စိတ်က ကြောက်ရွံ့စိတ်တွေကို တိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။
နန်းမူဖင်ကြီးကိုမြှောက်ကြွ၍ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို အစွမ်းကုန်ဖြကားပေးလိုက်သည်။ ပြဲဟဟလေးဖြစ်နေသော စောက်ပတ်အဝသို့ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်လီးကြီးက တဖြည်းဖြည်းမြုပ်ဝင် လာသည်။ အရည်ရွှဲ ပွင့်အာနေသော စောက်ပတ်အဝမှာ ဝင်ကာစတော့ သိပ်မသိသာလှ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က တဖြည်းဖြည်းထိုးသွင်းသည်။ ညင်ညင်သာသာလေး။
လီးကြီးက တဖြေးဖြေး ဒစ်ခေါင်းကြီးမြုပ်ဝင်လာသည်။ စောက်ရည်ကြည်များကြောင့် ရှောရှောရှူရှူဖြစ်နေသော်လည်း ကြီးမားလှသောလီးကြီးကြောင့် စောက်ပတ်အဝလေးမှာ အစွမ်းကုန် ပြဲအာလျှက် ပွင့်လန်သွားသည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ကနန်းမူ၏နို့နှစ်လုံးကိုစုတ်နယ်၍ တဖြည်းဖြည်းညှောင့်သွင်း၏။
" ပြစ်...ဗြိ... အားလားလား... ကျွတ်ကျွတ်... ဖွတ် "
" နာလို့လားဟင်... ဆရာမ "
" အား...ရှီး... ကျွတ်ကျွတ်...နာ...နာတယ်ဗိုလ်မှူးရယ် "
" ဒါဆို... ကျွန်တော်ဖြည်းဖြည်းလုပ်မယ်နော် "
" အောင်မလေး...ဖြည်းဖြည်းလုပ်လည်းနာတာပါပဲရှင်၊ ရှင့်ဟာကြီးကကြီးလွန်းတော့ ကျွန်မ မခံနိုင်ဘူး"
" ဟုတ်တယ်ဆရာမ... ဆက်သွင်းလို့မရတော့ဘူး ဆရာမဟာလေးကအရမ်းကြပ် နေတယ် "
" သွင်းလို့မရရင် ဆက်မသွင်းပါနဲ့လားရှင်၊ ကျွန်မနာလွန်းလို့ပါ "
မှောင်ထဲတွင် နန်းမူ၏တိုးတိုးကြိပ်ညီးသံများ၊ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏ချော့မော့သံများက လွင့်ပျံထွက်ပေါ်လာသည်။
" ကျွန်တော်အရမ်းမလုပ်ပါဘူးဆရာမရဲ့... ဝင်သလောက်ပဲလုပ်ပါမယ် "
အမှန်တကယ် ဆယ်လက်မကျော်ရှိသော ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏လီးကြီးက နန်းမူ စောက်ပတ်အတွင်းသို့ ဒစ်ဖျားကျော်ကျော်မျှသာ ဝင်သေးသည်။ နန်းမူခမျာ အော်ဟစ် ညီးငြူ နေရသည်။ အော်... အပျိုစစ်ကလေးပေပဲ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ကလည်းညာပါသည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်ကလည်း ဝင်သလောက်သာ သွင်းချီထုတ်ချီပြုနေ၏။
နန်းမူမှာ ကာမကြွစေသောဆေးအရှိန်ကြောင့် နဂိုကတည်းကကိုယ်တိုင် ဒါမျိုးကို မြင်တွေ့ရပြီး ခံချင်စိတ်ပြင်းပြနေသည်ကတကြောင်းမို့သာ ကြိတ်မှိတ် အောင့်အီးခံနေရသည်။ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏လီးကြီးမှာ သူမအဖို့နဲနဲဆိုသလို နာကျင်ရသည်။ လီးပတ်လည်ရှိဂေါ်လီသီး များက သူမ၏စောက်ပတ်အတွင်းနံရံများကို ထိထိမိမိ ပွတ်တိုက်လျက်ရှိသည်။ တဒစ်ဒစ် အသံများကို အပြင်မှမကြားရသော်လည်း၊ သူမ၏အာရုံတွင်ကြားနေရ၏။
ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က လိုးနေရင်းက နန်းမူ၏ဖောင်းမို့အိစက်နေသော နို့နှစ်လုံးကို တလှည့်စီ စို့ပေးလျက်ရှိ၏။ နန်းမူရင်ထဲက ယားကျိကျိဖြင့် အရသာတစ်မျိုးတွေ့ရပြန်၏။ သူသည် နန်းမူ၏နို့သီးခေါင်းလေးများကို
ပါးစပ်ထဲတွင် သွားဖြင့်ကိုက်၍ လျှာဖြင့်ကလိ၏။ နန်းမူကော့ကော့ကလေး ဖြစ်လာ၏။ ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုမူ တအားဖြကားပေးထား၏။ နန်းမူအဖို့ အပေါ်ပိုင်းတွင် နို့စို့ခံ၍ကောင်းသော အရသာနှင့် အောက်ပိုင်းတွင်

စောက်ဖုတ်ထဲမှ နာလည်းနာ ကောင်းလည်းကောင်းသော ဝေဒနာတို့ကို ပြိုင်တူခံစားနေရ၏။
“ ဖြစ်…စွပ်…စွပ် ”
“ ဖြစ်…စွပ်…စွပ် ” အားအားအင်း
နဲနဲကြာလာတော့ ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က ခပ်မြန်မြန်လေးဆောင့်လာ၏။ အရှိန်ကလေးက လည်းရလာသည်။
လီးကြီးဝင်သလောက်သာ နှုတ်ချီ သွင်းချီပြုသဖြင့် နန်းမူနာပေမယ့် အရသာခံ၍ ကောင်းလာသည်။
အရည်ကြည်အလေးများကလည်း စောက်ခေါင်းဝအတွင်းဝယ် လီးကြီး ဝင်တိုင်း တစွပ်စွပ်အသံမြည်နေသည်။
နန်းမူဖင်ကြီးနှစ်လုံးကို သူ့လိုးချက်နှင့်အညီ စည်းဝါးကျကျ ကော့မြောက်ပေးနေ၏။ ရွှတ်ပတ်ရွှတ်ပတ်
ဖြစ်နေသော အရည်များကြောင့် လီးကြီးကလျှောလျှောလျှူလျှူ ဝင်ထွက် နေ၏။
ဗိုလ်မှူးကညာညာတာတာပင်လိုး၏။ တင်းကျပ်လိုက်တာကွာ ဒါတောင် သူ့လီးကြီးက ကြီးလွန်းတော့
နန်းမူစောက်ပတ်ကလေး ပြည့်ကြပ်နေတာပဲ
ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်အဖို့ ဆရာမလေးနန်းမူ၏စောက်ပတ်ကိုလိုးရသည်မှာ တင်းကြပ် စည်းပိုင်လျက်
အရသာရှိလှသည်။
“ အို..အို… ကောင်းလိုက်တာဗိုလ်မှူးရယ် ခပ်သွက်သွက်လေး လိုးပေးစမ်းပါ…
ခပ်သွက်သွက်လေး ”
နန်းမူမရှက်တော့၊ ကာမအရသာများအရမ်းတက်ကြွလာသည်။ အမှောင်ထဲမှာမို့ ဘာမှ မမြင်ရပေမယ့်
ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်၏ ပါးပြင်ကြီးကိုလှမ်း၍ နမ်းလိုက်မိသည်။
“ ကောင်းရဲ့လားဟင် ”
“ အို…အင်း…ကောင်းလိုက်တာရှင်၊ လိုးပါ…လိုးပါ… အားရအောင်လိုးပါ ”
နန်းမူလှုပ်ရှားနေသော ဗိုလ်မှူး၏ခါးကြီးကို လက်ကလေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ခပ်တင်းတင်း လေးဆွဲဖက်ထားသည်။
တချက်မှာတော့ နည်းနည်းအရှိန်ပြင်းသွားသဖြင့် ဂေါ်လီလီးကြီးက နန်းမူစောက်ပတ်ထဲသို့ မဆန့်မပြဲတဝက်တိတိ
ဝင်သွားသည်။ နန်းမူမျက်နှာကလေး ရှုံ့မဲ့လျက် မချိမဆန့်ဝေဒနာကို အံကြိတ်ခံစားလိုက်ရသည်။
“ ဖြစ်…ဗြိ…အားလားလား…နာလိုက်တာရှင်၊ ကျမဟာလေးကွဲသွားပြီထင်ပါရဲ့ ”
ထိုးဆေးအရှိန်ကြောင့်လည်းကောင်း သွေးပူနေသဖြင့် စောက်ပတ်ကလေးကွဲပြဲသွား တာကို နာရမှန်းသိပင်မသိလိုက်၊
တရှိန်ရှိန်တက်နေသော တဏှာရှိန်ကြောင့် ကြိတ်မှိတ် ငြီးတွားရင်း ဆက်ခံနေ၏ ”
“ နည်းနည်းတော့အောင့်ခံနော်၊ ကျွန်တော်အရှိန်လွန်သွားလို့၊ ထိမ်းလုပ်ပေးပါ့မယ် ”
“ အင်း…အင်း…ရပါတယ်၊ လုပ်ပါ…လုပ်ပါ…ဗိုလ်မှူးရယ်၊ ကျမအရမ်းဖီလင်တွေ
တက်လာပြီ ”
ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က ဖင်ကို မြောက်လိုက်ကြွလိုက်ဖြင့် ဆက်ဆောင့်နေသည်။ လီးကြီးကတဝက်ပဲဝင်သည်
အထဲမှာဘာခံနေမှန်းမသိ၊ တဒုတ်ဒုတ်ဆောင့်နေသည်။ နန်းမူ သားအိမ်ဝမှ အောင့်အောင့်သွား၏။
“ သွေးတွေများထွက်နေလားမသိဘူး ”
“ မှောင်ထဲမှာမို့ဘာမှမမြင်ရဘူးဆရာမရဲ့ ”
“ ဗိုလ်မှူးရဲ့လီးကြီးကို အဆုံးမဝင်ရင် မသွင်းလိုက်ပါနဲ့ရှင်၊ အခုတောင်ကျမသားအိမ်
ထဲမှာအောင့်အောင့်သွားတယ် ”
“ စိတ်ချပါ… ကျွန်တော်အဆုံးထိ မသွင်းပါဘူး ”
“ ဖြေးဖြေးဆောင့်နော် ”
“ အေးပါ ”
ဗိုလ်မှူးဒစ်စမတ်က တစ်ချက်ခြင်းမှန်မှန် ဆောင့်ပေး၏။ နန်းမူကမူ ဆောင့်ချက်နှင့် အညီစည်းဝါးကိုက်
ဖင်ကြီးကို ကော့မြောက်ပေး၏။
“ ဗိုလ်မှူးလီးကြီးက အထစ်ထစ်တွေနဲ့နော် ”
“ အဲဒါ စပါယ်ရှယ်လုပ်ထားရတာလေ၊ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား ”

“ အဲဒီလို လုပ်ထားတော့ပိုနာတာပေါ့ ”
“ ခံကြည့်ပါအုံး နောက်တော့တဖြည်းဖြည်းကောင်းလာမှာပေါ့ ”
“ အခုတောင်မှတော်တော်နာနေပြီ၊ ဖြည်းဖြည်းဆောင့်ပါဆို ”